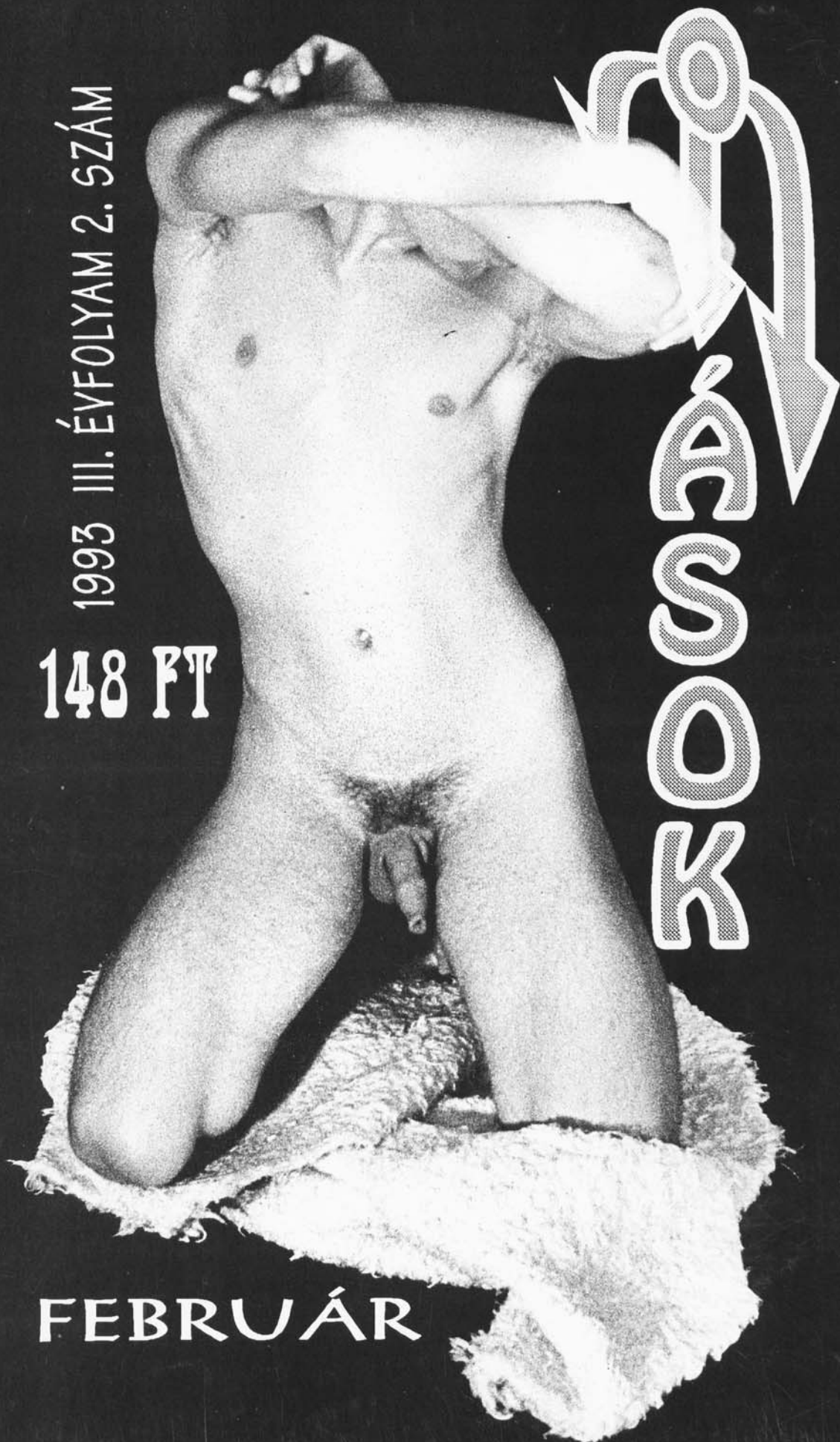
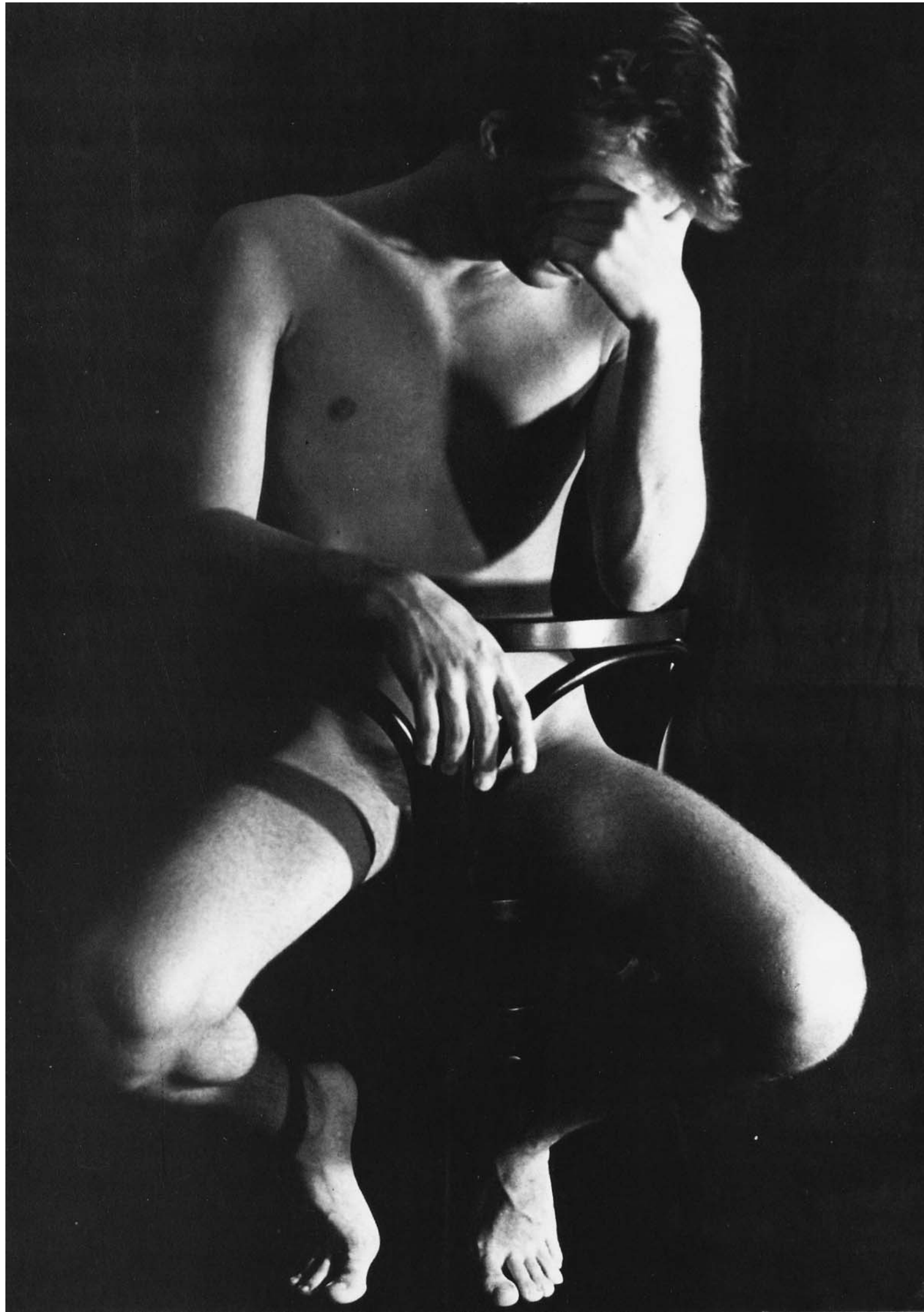

1993 III. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
148 FT

KOSSÚT

FEBRUÁR

RÉMÁLÓM

Nem szeretem, ha fényképeznek, azt meg különösen nem, ha idegenek. Van egy régi-régi fényképem, ami Dubrovnikban készült, még a békeidőkben. Állok egy szűk sikátor előtt bambán hunyorogva, mellettem pedig egy kopasz, elállófülű pasas látható. Kaptam is megjegyzést eleget a barátaimtól, ami az illető szörnyszülött és a köztem feltehetőleg szövődött nyári kalandra vonatkozott. Nem tudom, hogy került oda ez az úr. Nyilván véletlenül gyalogolt be a képbe. Ő sem vette észre, én sem, és az sem, aki fényképezett. Az úrnak fogalma sincs arról, hogy képe az én birtokomban van. Fogalma sincs arról, hogy hány ismeretlen gúnyolódott rajta. Pedig biztosan egy nagyon rendes ember, lehet, hogy jó humora van, tehetséges a szakmájában és az unokáit a hátán lovalgoltatja. De az a pillanata ott Dubrovnikban az én tulajdonomban van. Itt van a fiókomban a tudta nélkül, védtelenül.

Hányszor néztem már régi családi fényképalbumokat, megfakult képeket olyanokról, akikről senki nem tudja, hogy ki fia-borja. Kiszolgáltatottan áll a bémész-kodóval szemben, lehet bántani, tenni rá a megjegyzéseket ismeretlenül.

Nem szeretem, ha fényképeznek. Ha észreveszem, hogy az utcán a turisták katonatartják a masinájukat, inkább megállok és megvárom, amíg továbbmennek, vagy befordulok egy másik utcába, csak nehogy véletlenül rajta legyek a képen. Ha nudista strandon vagyok, vagy valamilyen kompromittáló helyen, akkor különösen árgus szemekkel figyelem a lencse irányát, és ha úgy érzem, hogy túlságosan megkö-

zeltett, akkor szólok a tulajdonosának, hogy másfelé keresse a megörökíteni valót.

Ez a helyzet azóta még izgalmasabb, amióta úton-útfélen videokamerákkal rohangászó amatőr operatőrökkel találkozok az ember. Most már nemcsak a képet, hanem a mozgásomat, a nevetésemet, sőt, akár a hangomat is birtokolhatják idegenek. Persze csak véletlenül. Nem akarnak ezzel ártani, nem is tudnának.

Az már ugye rémálomba, vagy Orwell-féle utópiába illő elképzelés, hogy a hatóság lesse és örökítse meg a lépteimet, intim pillanataimat. Mondjuk állok egy nyilvános WC-ben, gombolom a sliccem, miközben egy kamera pásztazza a kezeimet. Aztán ez a felvétel névvel és címmel ellátva valamelyik archívumban megőrződjön, ahol bunkó zsaruk nézhetik röhögve, hogy hol, mit csináltam, mekkora a fűtyim, vagy milyen alsónadrágot hordok. Esetleg ezzel kellemetlen helyzetbe hozhassanak a munkahelyemen, a családom előtt, kerékbe törhessék politikai karrieremet, vagy együttműködésre bírassanak olyan helyzetekben, amikor én legszívesebben ajtót mutatnék nekik.

Ugye, ez olyan, mint egy üldözési mánia? Ugye, elképzelhetetlen ilyesmi Európának majdnem a közepén, a XXI. század nyitányán?

Nem. Nem elképzelhetetlen. Megtörtént. Hogy rendszeresen-e, hogy felsőbb utasításra-e, vagy csupán egy túlbuzgó egyenruhás operatőr kedvteléséből, azt én is szeretném tudni. Mindenesetre egy szavahihető szemtanú elbeszéléséből hallot-

tuk, hogy a közelmúltban, az Arany János utcai nyilvános vizeldében járt négy rendőr. Igazoltatták a lent tartózkodókat, miközben az egyikük folyamatosan filmezte az „eseményt” videokamerájával. Egyetlen ember volt, aki a rendőreinek igazolványát elkérte és kétségbe merete vonni a videózás jogszerűségét. Őt félreállították és a végére hagyták, amikor már mindenki elhagyta a helyiséget. Addig töprengtetett rajta, hogy mi a fenének kellett neki akadékoskodnia, miért nem húzta meg magát csendben, mint a többi, akik már mind a szabad levegőt szívhajták. Nos, nem történt vele semmi különös. Nem verték meg, amikor tiszszemközött maradtak, csak egy ici-picit megalázták, megfélemlítették és megfenyegették. Olyannyira, hogy azóta annak az őrmesternek a nevét sem meri elárulni, akinek pedig megnézte az igazolványát. Amihez joga van minden magyar állampolgárnak. Valamint ahhoz is joga van, hogy bemenjen az illetékes kerületi rendőrkapitányságra, éjjel-nappal, rögtön egy ilyen incidens után tiltakozni. Joga van beszélni a kerületi kapitányság vezetőjével, ha nincs bent, akkor az ügyeletes tiszttel és követelheti, hogy jegyzőkönyvbe vétesse az eset. Azon kívül joga van mindenkinek lemenni egy nyilvános WC-be. Ja és még egy. Joga van értesíteni a MÁSOK szerkesztőségét, ha vele is előfordult ilyesmi, hadd szerezzünk bizonyosságot afelől, hogy valóban divatba jött-e a rendőrség részéről egy újabb, a technikai fejlődés segítségével lehetővé vált jogtiprás.

L.L.

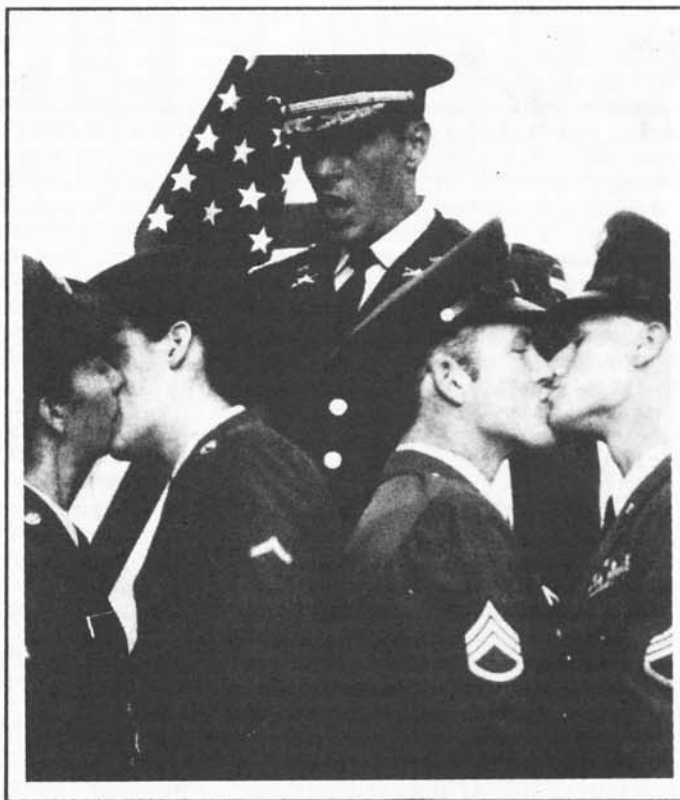
KANADAI KATONÁK

Ez idáig a kanadai nemzeti hadsereg – biztonsági és morális okokra hivatkozva – ellenezte a homoszexuálisok felvételét. Ha kiderült valakiről, hogy a saját neméhez vonzódik, rögtön leszerelésre kényszerítették. A hadseregben voltak olyan irányzatok, amelyek hajlandóak lettek volna változtatni ezen az állásponton, de a konzervatív parlamenti képviselők nyomására visszavonták kezdeményezéseiket.

1989-ben egy huszonnyolc éves leszbikus nő szexuális beállítottsága miatt kirúgtak a hadseregből. Ő nem nyugodott bele ebbe a döntésbe, és a bírósághoz fordult. A Legfelsőbb Bíróság azt a határozatot hozta, hogy a hadsereg melegek elleni diszkriminációja sérti az emberi szabadságjogokat. Ennek alapján a Nemzetvédelmi Minisztérium kénytelen volt eltörölni ezt a törvényt.

A történelmi jelentőségű döntés értelmében minden kanadai állampolgár – függetlenül szexuális beállítottságától – korlátozás nélkül szolgálhatják hazájukat a hadseregben.

A NATO-ban már csak négy ország maradt (USA, Nagy-Britannia, Görögország és Törökország), amelyek továbbra sem ismerik el a homoszexuálisok jogát a katonasághoz. Ezzel a döntésével Kanada még mindig Németország és Hollandia-mögött marad, mert ebben a két országban már antidiszkriminációs törvény védi a hadseregben szolgáló melegeket. Az amerikai meleg aktivisták remélik, hogy a kanadai döntés hatással lesz a saját hadseregre is.

A tudomány oltárai

Ha azt állítanám, hogy valamelyik egyetemen rendőrterror uralkodik, akkor bizonyára mindenki túlzásnak tartaná. Különösen akkor, ha ezt az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karára mondanám. Most, 1993-ban, a rendszerváltás után három évvel. Hát persze ez nem is igaz. Nem uralkodik a TTK-n rendőrterror.

Az, hogy az egyik rendész megrugdosással fenyegeti a hallgatók egy csoportját, akik viselkedése, politikai nézete, haja színe vagy netán szexuális hovatartozása nem nyerte meg a tetszését, lehet véletlen és elszigetelt jelenség. Ki vállalhat felelőséget minden egyes alkalmazotért ilyen nagy cégnél? Nem kérhetnek orvosi papírt mindenkitől, még akkor sem, ha surranóban és rendőrzubonyban rohángászik a munkahelyén. Különben is lehet, hogy nyugdíjas rendőr az illető és a régi szép időkre való nosztalgikus emlékei miatt hordja az egyenruhát, vagy csak rendőrzérelmeit akarja így kifejezésre juttatni. Ettől még lehetne rendes ember is. Lehet, hogy csak frontátvonulás idején jön rá a rugdoshatnák, egyébként békés. Mondom, egy rendész őrlőgéséből még nem szabad messzemenő következtetéseket levonni, még akkor sem, ha fenyegetéseit egyetértőleg hallgatja a portásbácsi, aki még a kezében szorongatja a frissen letépett plakátokat.

Mert a portásbácsi nem akarja megrugdosni a *Homoszexuális Főiskolások Baráti Körének* egyetlen tagját sem, ő csak letépkedi a plakátjaikat. Az egyik egyetemi hallgató felrakja, ő meg letépi. Felrakja, letépi. Felrakja, letépi. Így játszadoznak ők, az egyetemista, aki munkáját, idejét, energiáját, és hovatovább biztonságát viszi a vásárra és a portásbácsi, aki munkaidejében, fizetésért teszi a dolgát. Mert neki ez a dolga. Hogy bizonyos plakátokat (bizonyos oda nem illő plakátokat) leszaggasson. Nem ő találta ki. Neki talán eszébe sem jutott volna olvasgatni a hirdetőtáblát. Törődik is ő vele! Ezt utasításba kapta felülről.

Fellette *Faragó Mihályné* van, az őrmesterhangú vezető gondnok. Ő, a Faragóné, az érdeklődővel harsogva közli, igaza biztos tudatában, hogy igenis ő adott rá utasítást. Hogy magánis jellegű plakát az egyetemen nem jelenhet meg. Vitatkozni nem hajlan-

dó. Az érveket meg sem hallja. Hogy ez nem magán jellegű plakát, hogy ez egy eltés hallgatókból álló szervezet, akik nem gruppszex-partikra invitálják a diákokat, hanem... Lepereg róla. Az is hamarosan kiderül, hogy miért ilyen magabiztos. Nem az ő ötlete volt a plakátcenzúrázás, felülről jött. Legfelülről. A kötőködöt elküldi Faragóné. Hogy hová? Hát a dékánhoz.

Plakátragasztó egyetemistánk végigjárta ezt az utat. Portásbácsitól (rendészen keresztül) a vezető gondnokig, vezető gondnoktól a dékánig.

helyezzen ki. A papír- és ragasztó-költségről nem is beszélve. Egy sokkal gyakorlatiasabb megoldást eszeltek ki. Ezentúl a TTK-n apró betűvel szedett plakátok fognak megjelenni, amelyen hosszú lelkizéssel körítve, virágnyelven, a lényeg sejtetésével közlik a mondandójukat. Ennek meglesz az az előnye is, hogy senki nem fog kompromittálódni, ha hosszabban olvasgatja, esetleg feljegyez magának belőle valamit. Arról nem is beszélve, hogy a portásbácsi hosszú szöveget, főleg ha kisbetűs, nem szívesen olvasnak, mert elkábulnak, mire a végére jutnak.

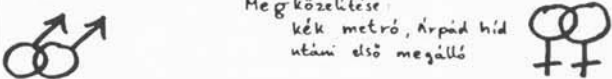
A dékánhelyettes úr nem a homoszexuális plakátokat kifogásolta. Nem csak azokat. Nem tűrnek meg semmiféle hirdetményt, ami nem kapcsolódik szorosan az egyetemen folyó oktatási, kutatási és kulturális tevékenységhez. Tehát nincs helye a fallújságon a közzé diszkó plakátjának, nincs a fantasztikus fonalvá-sárnak, az albéletli hirdetéseknek, a demokratikus charta szeptemberi tüntetésére való felhívásnak (ami még most is kint porosodik), a magzatvédő plakátoknak, az egyetemi lelkészességnek, a rózsakereszt szellemi iskolájának és még lehetne sorolni

tovább, hogy minek nincs helye azon a hirdetőtáblán, ami az egyetem vezetősége szerint az oltár a tudomány templomában. Elvileg. Mert a valóságban az albéletli hirdetések, a rózsakeresztetek reinkarnációról szóló előadására hívó nyomtatványok, az egyetemi lelkész és a Hit Gyűlékezete tértől plakátjai mind-mind békés egyetértésben, érintetlenül virítanak a táblán. Azaz az oltáron, aminek a tisztaságára olyan nagyon vigyáznak felsőbb utasításra, de azért önhatalmúlag döntve a portásbácsik, rendészek és gondnokok.

Bizonyára kényszerintézkedés érinti a TTK szellemi irányítóit, hogy tavaly tavasszal a Bölcsészkaron *Nemi szerepek a modern társadalomban*, most februártól pedig a Szociológiai Intézetben *A homoszexualitás problémája a modern társadalmakban* címmel indul kurzus mindenféle kétes témákról, amelyek szorosan kapcsolódnak az egyetem oktatási programjához, s mint ilyen el kell tűnniük nemcsak a hirdetőtáblákon, hanem még a tantervben is.

a Homoszexuális Főiskolások és Egyetemisták Baráti Köre ezentúl a **Forgách utca 18. alatti ún. Decentrum-**ban tartja összejöveteleit, legközelebb **jan. 11-én hétfőn 19 órakor**

Megközelítése: **kék metró, Árpád híd utáni első megálló**

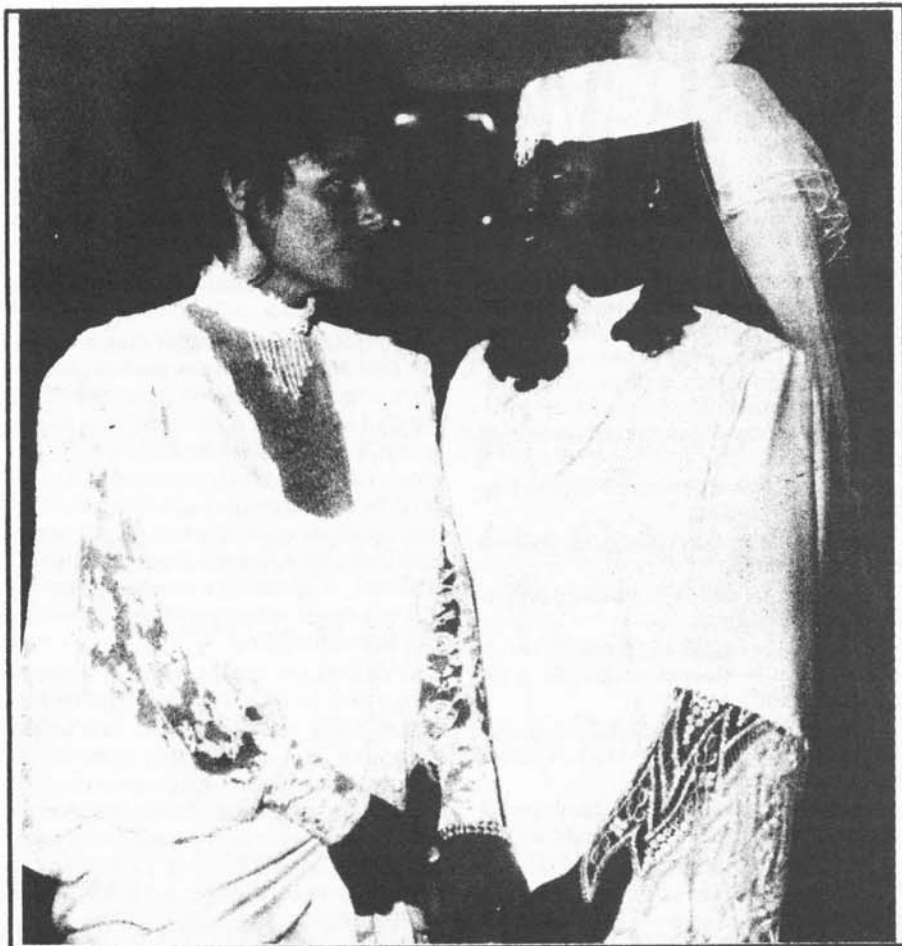

Ez az a plakát, amelyik nem tetszett az egyetem felvilágosult, toleráns, a jövő nemzedékét közéleti szerepekre is felkészítő vezetésének

Na azért annyira nem. A meghesztelt időben nem a dékán fogadta, hanem csak a gazdasági dékánhelyettes. Ez sem semmi. Úgy tűnik, a dékánhelyettes úrtól, *Dr. Klinkhammer István*tól származik a plakát-gyomlálás gondolata. Az ilyen jellegű tevékenység korábban sem volt idegen tőle. Még a nyolcvanas évek közepén is ő cenzúrázta a kari újságot. *Dr. Klinkhammer* úr másfél órát áldozott csintalankodó diákjára. Atyailag elmondta neki, hogy semmiféle diszkriminációt nem kíván velük szemben alkalmazni (a plakátkiragasztó, baráti körbe tömörülő, homoszexuális diákokkal szemben), de amíg ő a dékánhelyettes, addig ezeket a plakátokat nem tűri el. Nem fenyegetőzött megrugdalással (talán azért, mert nem hord surranót), de felhívta a hallgató figyelmét, hogyha továbbra sem hagy fel a plakátragasztással, akkor próbálja őt, az aldékánt elkerülni és vigyázzon, hogy nehogy összefussanak az udvaron.

Barátunk ezt tiszta szívvvel meg is férgette. Ugyanis más dolga is van, minthogy a portásbácsival kergetőzön és félóránként újabb plakátokat

Láner László

Meleg nász Prágában

Megtartották az első homoszexuális „esküvőt” Prágában – közölte a Blesk című bulvárlap.

A 33 éves Vladimír és az egy évvel idősebb Lukás fogadott örök hűséget egymásnak az év végén a Szent Orsolyáról elnevezett belvárosi templomban. Furcsa mód azonban pap nem volt jelen, így a „házasulók” senki sem adhatta össze. Ott volt viszont az örömszülők, a rokonok és az ismerősök népes tábora.

A csehszlovák jog – nem beszélve a katolikus egyházzal – nem teszi lehetővé azonos neműek házasságkötését.

A csehszlovák püspökkari konferenciához közel álló körök – a hír hallatán – leszögezték: a „szertartás” résztvevői durván visszaéltek azzal, hogy a templom egész nap nyitva áll mindazok előtt, akik imádkozni akarnak.

HARCÍAS NÉMET LÁNYOK

Hihetetlen dolgok történnek Németországban: 1992 decemberében egy frankfurti bárónő elismert egy meleg házasságot. Ennek az eseménynek hosszú előzményei vannak.

Néhány éve vitatkozik már a nyilvánosság arról, hogy ki kell-e tágítani a házasság fogalmát a meleg és leszbikus párokra is. A televízió és a sajtó állásfoglalása kezdettől fogva előnyös volt a melegre nézve, és a köz- és (jogász) szakvélemény is egyre inkább feljűk hajlik.

Egy évvel ezelőtt a köztársaság legismertebb leszbikus párja, a kölni színésznő Hella von Sinnen és a volt köztársasági elnök lánya Cornelia Scheel, házasságkötési engedélyt kért. Az anyakönyvi hivatal természetesen megtagadta. Ez ellen az állásfoglalás ellen keresetet indított a leszbikus pár. Ahogyan az várható is volt, a bíró visszautasította a panaszt, azzal az indoklással, hogy a

házasság csak férfi és nő között állhat fenn, legalább is az európai kultúra értékei alapján. Az alkotmánynak azt a cikkét, amely a házasságot az állam különös védelme alá helyezi, – szerinte – nem lehet másképp értelmezni.

A két nő az alkotmánybírósághoz fordult panasszal. Mivel az ítélet itt lassan születik meg, ennek a próbapernek az eredménye még bizonytalan.

A különböző német meleg és leszbikus szövetségek 1992 szeptemberében akciónapot szerveztek, hogy megmutassák milyen sok azonos nemű szeretne házasságot kötni. Országszerte több száz meleg és leszbikus pár kért házassági engedélyt. Egyikük sem kapta meg, de a sajtó, a rádió és a televízió ismét foglalkozott a témával.

Néhány pár, az engedélymegtagadás miatt keresetet indított, és min-

denki számára váratlanul egy esetben a próbálkozást siker koronázta. A fent említett frankfurti bárónő elismerte a házasságot és utasította az anyakönyvi hivatalt, hogy állítsa ki az engedélyt. Az ítéletet azzal indokolta, hogy az alkotmány a házasság fogalmát tartalmazza, de nem határozza meg kik köthetik. Az alkotmány minden ember egyenlőségét követeli és megtilt minden önkényes megkülönböztetést. Ez alapján a házasság fogalma csak úgy értelmezhető, hogy az azonos nemű párokat is magába foglalja.

A frankfurti anyakönyvi hivatal fellebbezett, de várható, hogy a fellebbezési bíróság a pert addig szünetelteti, amíg az alkotmánybíróság nem mond ítéletet a Sinnen-Scheel próbaperben.

Iustitia malmai lassan örölnek, de ki tudja, hogy igazságosan-e?

Herbert Küpper

MELEG SZEMESZTER

Izgalmas kísérlet kezdődik február elejétől az Eötvös Loránd Tudományegyetem Szociológiai Intézetében. Tóth László szociológus, aki már több, a homoszexuálisokkal foglalkozó tanulmányával és előadásával hívta fel magára a figyelmet, most *A homoszexualitás problémája a modern társadalmakban* címmel speciálkollégiumot indít. Erre jelentkezhetnek hallgatók a Bölcsészkar-ról, a Jogi Karról, a Természettudományi Karról és a Közgazdasági Egyetemről is.

A kurzus célja a homoszexualitással mint társadalmi jelenséggel kapcsolatos ismeretek átadásán és ennek vizsgálatára alkalmas szociológiai módszerek megismertetésén túl egy gay kutatóműhely kialakítása és egy homoszexualitásra szakosodott dokumentációs bázis megteremtése. Megpróbál átfogó képet adni a modernkori – elsősorban férfi – homoszexualitás társadalom- és ideológiatörténetéről, valamint a jelenség társadalmi fogadtatásáról. Ehhez interjúkat készítenek a résztvevők homoszexuálisokkal és leszbikusokkal és elemzik azokat, kérdőf-

ves adatelemzést végeznek a társadalom viszonyáról a homoszexualitáshoz, feltárják a magyar sajtóban és a tömegkommunikációban sugallt képet, elemzik a homoszexuális sajtót, a filmeket és a filmek homoszexualitás-ábrázolását, gyűjtik a magyar- és idegen nyelvű irodalmat e témakörben.

Előreláthatóan a következő témák fognak területekre kerülni:

- szexualitás az európai típusú modern társadalmakban,
- szexuális attitűdök és viselkedéstípusok Magyarországon,
- a homoszexualitás modernkori története: elmélet és mozgalomtörténet a 19. század elejétől,
- a modernkori magyar férfi homoszexualitás társadalomtörténete a Horthy-korszaktól napjainkig,
- homofil és gay liberation irányzatok a magyar homoszexuális mozgalomban,
- leszbikusok Magyarországon,
- a Kinsey-jelentés az amerikai homoszexualitásról,

– egy homoszexualitással foglalkozó film elemzése.

E sokrétű tevékenységet csak a hallgatók önálló tudományos munkájával és aktív közreműködésével lehet elérni. Ők fogják készíteni a mélyinterjúkat és elemezni, feldolgozzák az 1991 évi, az Orvostovábbképző Egyetemen készült kérdőív számítógépes adatbázisát és értékelik saját munkájukat, végül tanulmányt írnak egy előzőleg egyeztetett témából. A speckoll a tananyag szerves részét képezi, a hallgatók gyakorlati jegyet kapnak belőle.

Az óramegbeszélés február 2-án 17 órakor lesz az ELTE Szociológiai Intézetében. Azok az érdeklődők, akik későn értesültek vagy részletesebb információt szeretnének kapni *A homoszexualitás problémája a modern társadalmakban* című munkacsoportról, személyesen tehetik fel kérdéseiket Tóth Lászlónak, a workshop vezetőjének, a 11-85-332-es telefonszámon.

CASINO ARIZONA

1065 Budapest, Nagymező u. 20. Telefon: 112-7663

A megújult **CASINO ARIZONA**
továbbra is szeretettel várja
minden kedves vendégét.

Nyitvatartás: minden nap **22-től 06-ig**, változatlan árakkal.
Estéenként két műsor (fél 1-kor és fél 3-kor), tombola, diszkó.

FEBRUÁR 19-ÉN *FARSANGI BÁL*

B L U E M E N

T Á R S K E R E S Ő

Tartós és alkalmi
partnerközvetítés.

Nyitvatartás:

vasárnap kivételével

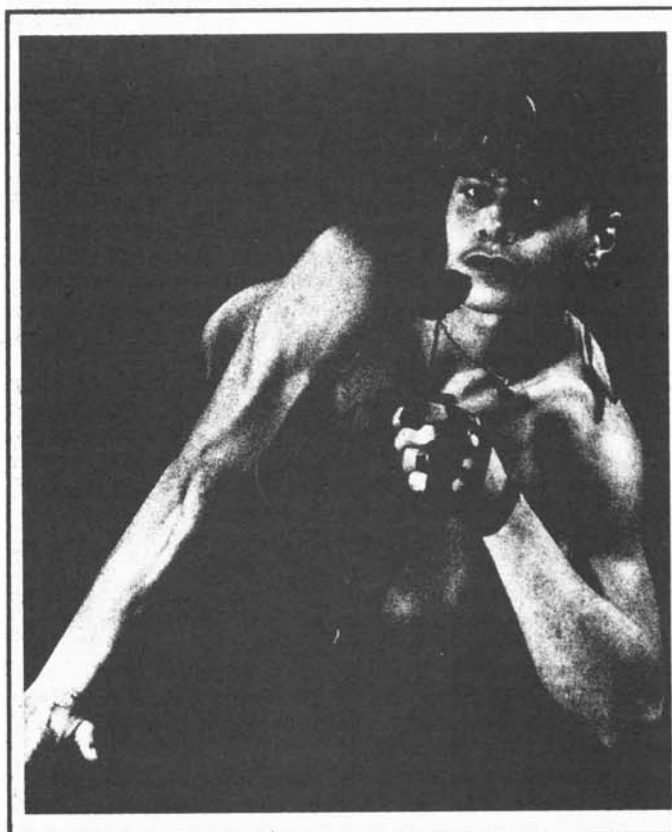
minden nap

12-19 óráig.

Cím: Budapest, IX.,

Balázs Béla utca 30. II.em. 18.

(Januári lapszámunkban
közölt telefonszám már nem él.)

SZÁMADÁS

Eleddig nem tartoztam azok közé, akik év végén leltárt készítenek a múlttá enyésző tizenkét hónapról, mint ahogy fogadalmakat se szoktam tenni szilveszter éjszakáján a jövőre vonatkozólag, most azonban – talán mert öregszem a magam huszonnyolc évével – kedvet érzek a visszatekintéshez, mivel nincs különösebb titkolnivalóm, világgá kürtölöm '92-es mindennapjaim egyszerű történéseit.

Azzal kezdem, hogy az asztrológusok szerint 1992-ben beköszöntött a Vízöntő-korszak, vagyis az „én” ciklusom, amiből jómagam semmit se vettem észre, pedig biz' Isten február 15-én születtem annak idején. Na ja, nem hiszek az asztrológiában, de azért szívesen vettem volna valamiféle kellemes meglepetést a csillagoktól, s hogy mégsem vagyok teljesen elkeseredve, az csak azért van, mert a korszakból határozottan hátra van még több ezer év; ki tudja, milyen szerencse ér majd a századik születésnapomon? Persze nem fogok addig élni, ám reinkarnálás útján megeshet, hogy poloskaként megint az elevenek népes családjába szemtelenkedek, noha az az igazság, hogy a lélekvándorlásban sem hiszek, holott nem vitatom a lélek halhatatlanságát.

1992-ben különösen sokat gondoltam a halálra, mivel számos ismerősöm távozott el abba a misztikus állapotba, melyet tizenhét évesen magam is megfízletem egy mérgezés során, ám azóta sem sikerült a klinikai halál diagnosztizálásán túl szerzett élményeimet feldolgozni, bár tettem rá bizonyos kísérleteket. A halál azoknak fáj, akik még maradnak, viszont eme közhelyet szeretném kiegészíteni azzal, hogy örömet is csak az élőknek okoz, hiszen ezért vagy azért, de mindig tapsol valaki egy-egy embertársunk elmúlásának. Ez csúnya dolog, ugyanakkor emberi, miképpen a lelki fájdalom is az. Ennek ellenére ősszel láttam egy kutyát, amely a rászegeződő puskacső előtt megmutatta nekem, hogy egy állat is képes fizikai fájdalom nélkül szenvedni, s mélységesen bánjt, hogy elmulasztottam megmenteni az életét.

Igaz, sok mindent elmulasztottam azon kívül is: például még mindig nem tértem vissza Görögországba, pedig a szívem odahúz, nem estem szerelembe, nem írtam meg életem fő művét, nem mentem el Sevillába, nem hívtam fel embereket, leveleket hagytam megválaszolatlanul, nem stricheltem, nem rúgtam be, nem bújtam a társkereső rovatokat, nem vállalkoztam, aktívan nem politizáltam, nem lettem szektatag, nem olvastam eleget, és ami a legkevésbé szembeötlő: nem váltottam meg a világot.

Hogy miért ez a temérdek nem? Magyarországon a szüleim miatt maradtam, a szerelemtől réges rég lemondtam, a fő mű helyett egyebeket írtam, Sevilla messze volt, a telefonszámokat rendre elhagytam, levelezés terén megbízhatatlan vagyok, kurválkodni nem volt kedvem, sosem iszom alkoholt, nagyképűen azt vallom, hogy aki szép és kívánatos, az nem keres jelíggel, vállalkozni öngyilkosság, a politika társasjáték (márpedig én zártan élek), a hittérítő nők voltak, az olvasás meg időigényes.

Ja, hogy miért nem világmegváltottam? Talán merő lustaságból vagy közönyből, meg aztán úgy gondoltam, minek vesződni a világgal, amikor jól van minden, ahogy van. Már-már cinikus az a tökéletesség, ami körülveszi az embert, s ebbe a tökéletességbe ugyanúgy beletartozik az éhség, mint az, hogy kifütyülük Göncz Árpádot. Miért is ne tehetnék ez utóbbit egy demokráciában, hiszen az ideológiai uniformizálódás ideje nálunk is lejárt, és ki-ki tetszése szerint választhat világnézetet.

Leginkább az viselt meg '92-ben, hogy nem látogatott meg az adóellenőr, holott nagyon vártam, s ami leginkább „feldobott”, az az volt, hogy megtudhattam a MÁSOK-ból,

hogy mint homoszexuális én is kisebbségi vagyok. Micsoda ökörség! Minek belekeverni a szexualitást a politikába, amikor az magánügy, és nem tartozik a nagy nyilvánosság-ra? Ugyan mi alapján várhatjuk el a „többségi” heteroszexuálisoktól, hogy tolerálják a „másságunkat”, amikor mi magunk sem toleráljuk, hiszen kettős életet próbálunk élni? Tudom, hogy vannak kivételek, de a csepp sosem fog tengerré válni. Mindenesetre őszintén tiszteltem a meleg aktivisták utópisztikus elképzeléseit, és csodálom őket, amiért képesek önnön naivitásukat a zászlajukra tűzni, és harcolni valamiért, aminek semmi értelme. Ennek ellenére szurkolok nekik, és azt kívánom, hogy tévedjek a fenti véleményemet illetően.

Az elmúlt év legjelentősebb sikerének azt könyvelhetem el, hogy áprilisban volt erőm elhagyni Budapestet, és ismételtelen felfedezhettem a vidék páratlan unalmának szépségét, amely átüthetetlen vértként veszi körül az embert, mintegy koporsóként szolgálva az egyhangú hétköznapokra.

Ünnepelni nem szeretek, könyökömön jön ki a rengeteg jókívánság, ellenben borzalmasan tetszik, ha spontán születik meg egy ünnep, érzelgős indulatok nélkül, intim némaságban. Évekkel korábban jeges salakká hamvadt bennem a szentimentalizmus, így '92-ben is ridegen fogadtam a baráti gesztusokat, bár az illem megkívánta volna, hogy egész évben hülyegyerek módjára vigyorogjak. Ez azonban rendkívül fárasztó, ráadásul az esetek többségében a barátságok hasonlóképpen múlandóak, akár az évszakok, szerényen teljesednek ki, aztán néhány heti tombolást követően színüket veszítve beleolvadnak valami másba, mert érkezik az új, a szebb álmod hozó, és a régi nek vesznie kell, hogy az ábrándjaink megfiatalodhassanak.

Én zsarnok voltam az álmaimmal, s '92-ben jobbára a pénz szolgálatába szegődtem, mert – vessenek meg eme érzelmemért – szeretem. Már mint a pénzt, vagyis az ÉLET-et. E kettőt nehéz külön kezelni, sőt mi több, értelmetlen, ám aki megteszi, az aranyos csirkefogó, vagy közönséges álszent.

Tényleg, egyszer egy pap elmagyarázhatná nekem, hogy mi értelme a szentté avatásnak, attól eltekintve, hogy a pápának egyel több privilégiuma legyen? Nem mintha pályáznai akarnék a Szentszéknél, de így szilveszter táján az ember akaratlanul is gondol a jövőre.

A jövő kemény dió, ám feltörhető, amennyiben van bátorságunk hozzá. A homokosok valahogy nem szeretnek előrenézni, mivel jól tudják, mivel jár az idő múlása, s inkább az önámítást választják a beletörődés helyett, miszerint ők sohasem fognak megöregedni. Dehogyan nem, csak éppen messze elkerülik a tükröt. Magányosak leszünk és szánalmasok, amire aligha találunk majd orvosságot, bár ha megfelelő időben megfelelő életbiztosítást kötünk, talán kifoghatunk egy olyan szeretetotthonra, ahol nem mindig tejberizst adnak vacsorára. Mindenesetre legyünk optimisták, és szokjunk hozzá a sárgarépafőzelékhez is.

No de én a mögöttem lévő évről kívánok szólni, nem pedig holmi jóslatokba bocsátkozni, hiszen hol van már az az idő, amikor osztrák földön csavarogva tenyérfősként csaltam ki a kenyerem!

1992 a megnyugvás éve volt számomra, már ami a politikát illeti. Nem ért el hozzánk a Balkán (noha a szelétől még mindig borzongok), Torgyán József kigyógyult az influenzából, dilettáns kormánypártiak együgyű kérdésekről vitatkoztak dilettáns ellenzékiekkel, megtudhattam végre Hankis Elemértől, hogy ő mégsem homoszexuális, hallhattam külügyminiszterünk szánalmas nyilatkozatait, mulat-

hattam az SZDSZ balzsamozott vádaskodásain, ámulattal szemléltem a parlamenti kommunisták szociáldemokrata színezetű metamorfózisát, falun élve „szívembe zártam” a kiscsapatot (mégse terem korpa a fejemen), végül tudtára adhattam a világnak, hogy új párt született, amely a szerelem (kizárólag a testi) érdekeit hivatott képviselni. Egy szóval minden olyan családi volt, mintha máris abban az Európában „lettünk volna”, ahová igyekszünk, és ahová sosem fogunk még egyszer megérkezni, mert kinek van kedve visszamenni Ázsiába? Csupán a hatalmas családi asztalról hiányzott egy s más, mivel folyton letakarította az infláció (no meg a szegénység), s kenyér helyett megannyi munkakönyv került az üres tányérok mellé. Ám a dörzsöltebbek csak mosolyogtak ezen, hisz tudták, hogy a parlamentben szövik már a szociális hálót, amellyel ha szegényt nem is fognak ki a nyomor tajtékzó kőnjából, de biztos elhullajtják a nincstelenek tízezreit. És azért ez is valami egy működő demokráciában.

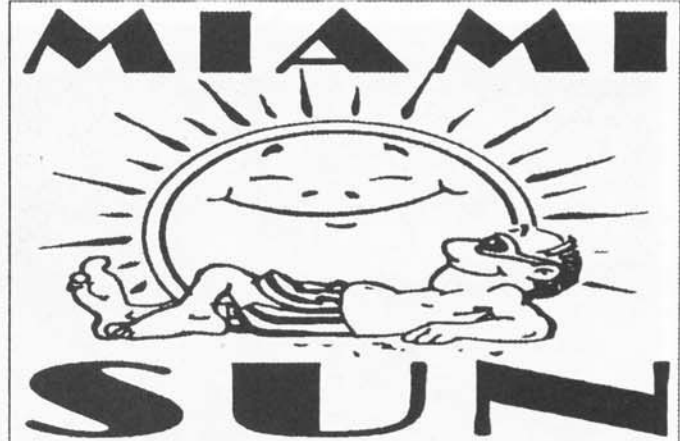
Nos, Uraim, úgy ahogy megvontam 1992 mérlegét a saját szemzőgemből, s meg kell mondjam, összességében a végeredmény alig több, mint nulla, ám emiatt kár lenne elszontyolodni. Végülis a nulla azt jelenti, hogy lehetett volna ennél rosszabb (meg jobb) is az egyenleg, de mert gyűlölem a feltételes módot, nem rágódom ezen.

Jövőre talán pártot alapítok, vagy létrehozok egy klubot irodalmat és nyelveket kedvelő homoszexuálisok, valamint nyugalmazott pornósztrárok részére. Még nem tudom, de valamit biztosan csinálni fogok, dacára annak, hogy imádom az édes semmittevést. Érdeklődni mindenesetre a budai jósnőnél, illetve a szerkesztőség címen lehet.

Valahol Magyarországon, 1992. december 30.

Üdvözléssel:

Kolozsy Dénes

TURBÓSZOLÁRIUM

a Kis stáció utcában,

a Baross utcánál (közel a McDonald's-hoz).

Nyitva a hét minden napján

reggel 7-től este 8-ig.

Tel.: 133-13-84

Tökéletesen egyetértek veled:

a szexualitás magánügy! Szó szerint azt írod: „... ami leginkább feldobott az az volt, hogy megtudhattam a MÁSOK-ból, hogy mint homoszexuális én is kisebbség vagyok. Micsoda ökörség! Minek belekevernem a szexualitást a politikába, amikor az magánügy és nem tartozik a nagy nyilvánosságba?”

„Előző életemben”, amikor még lányoknak udvaroltam és feleségjelöltjeim a kezemet fogták, elvárták, hogy csókoljam őket utcán, társaságban, járműveken. Mindig azzal védekeztem: ez a mi magánügyünk, senki másra nem tartozik. Ők azonban újra és újra próbálkoztak. Biztonságot csak az állandó érintés adott számukra.

Fiúkhoz zárt terekben, szobák mélyén, sötét parkokban közeledtem. Önmagában ebben még semmi baj nem lenne. Az ölelést mindig is a benne résztvevők magánügyének tartottam. Bosszantani akkor kezdett, amikor rájöttem: ha a szerelmem valami csodálatos dolgot mondana, tegyük fel a Váci utca közepén, ezért őt ott azonnal ölelnem-csókolnom kéne, én azonban ezt közbotrányokozás nélkül nem tehetném meg. Hogyan van ez? Nem szerethetem azt, akit akarok? Csak azt csókolhatom, akit a társadalom megenged?

Ezidőtájt találkoztam a meleg mozgalmárok népes bátor társaságával (voltak vagy...kettő-hárman). Egyesület létrehozását, tiltakozásokat, újságalapítást terveztek, és ami mindennek értelme, védelmet a hatalom és az egyes emberek jogtalan akcióival szemben. Gyerekesnek tartottam szervezkedésüket. Ezt a társadalmat megváltoztatni? Te úgy fogalmazol: „Mindenesetre őszintén tiszteltem a meleg aktivisták utópisztikus elképzeléseit és csodálom őket, amiért képesek önnön naivitásukat a zászlajukra tűzni, és harcolni valamiért, aminek semmi értelme”.

Nekem is ez volt a véleményem. Elmentem ugyan 1986-ban a Homeros Egyesület alakuló ülésére, de őszintén megmondom, humorosnak találtam kiscserkészes, kiszés szervezkedésüket.

Aztán teltek a hónapok, sőt az évek. Nyilvános bálokat rendeztek, aztán hétfévi diszkók következtek a Sarokház presszóban, majd az első saját klubban, (az akkori) Lokálban. Aztán sorra nyíltak a klubok, bárók. A rádióban, napi, heti, havi lapokban egymást érték a mássággal, ezen belül a homoszexualitással foglalkozó cikkek, riportok, elemzések, viták. 1988 decemberében jelent meg a MÁSOK első számzat példánya. Három szám után egy évi szünet következett, majd 1991 áprilisától hivatalosan is létezik a folyóirat. Eleinte kevesen írták alá cikkeiket. Aztán a valódi nevek szignói következtek, ma már egyre többen kérik, írjuk ki teljes nevüket. Egyre többen lépnek ki zárt életformájukból, vállalják önmagukat. Ki ne felejtsem: sikerrel szálltunk szembe a hatalommal, a rendőrséggel.

A közeljövő feladata az élettársi viszony elismertetése, a büntethetőség alsó korhatárának csökkentése.

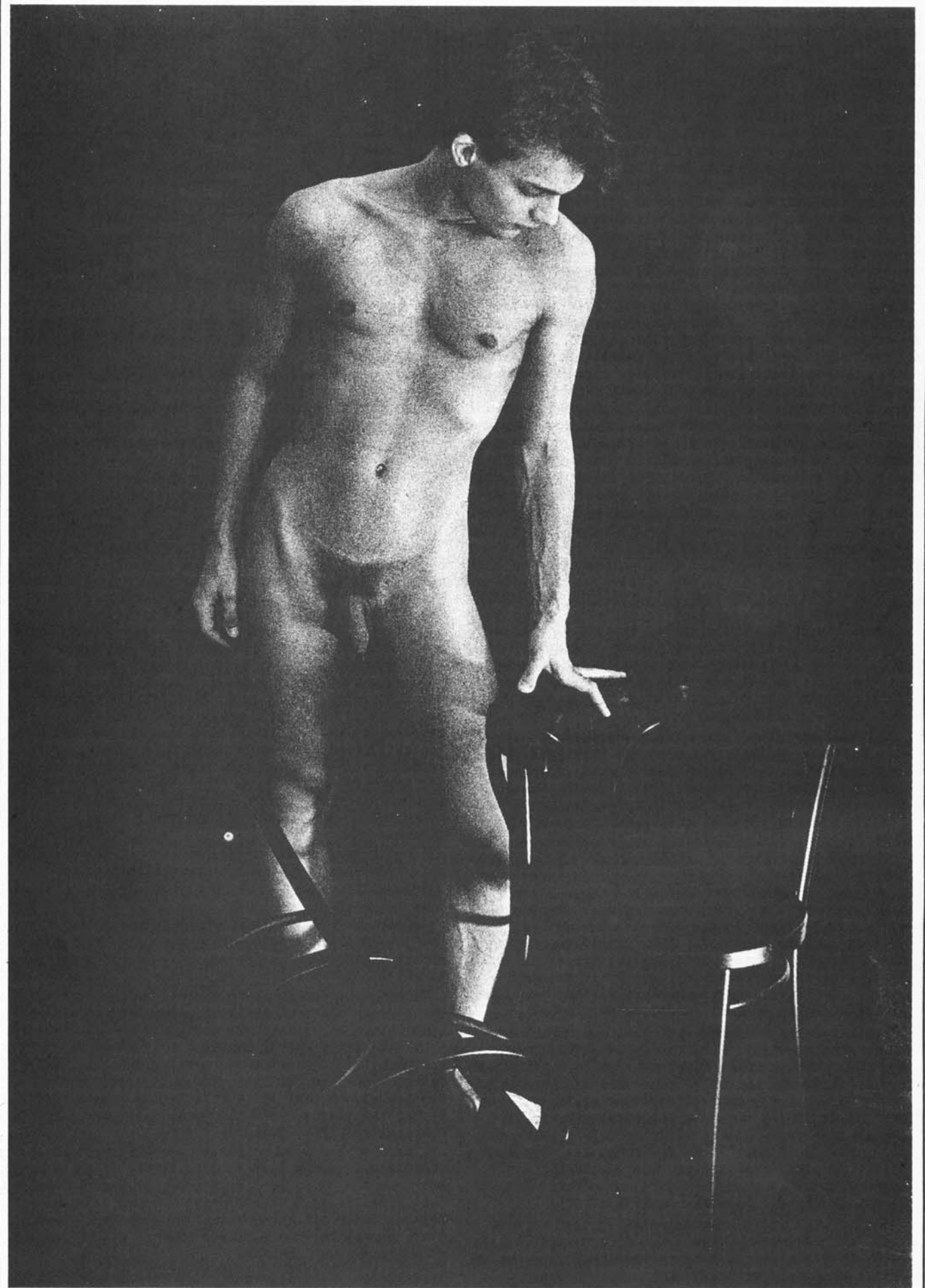
Mindezek után is igazat adok Neked, hogy a szexualitás magánügy.

De melyik mondatomban olvastad ennek ellenkezőjét? Melyik félszavam foglalkozik azzal, hogy a melegmozgalmárok azért harcolnak, hogy szexuális életüket a nyílt színen élhessék?

Ha pedig így van, akkor pusztán „csak” azt akarják: ne vesse ki őket a társadalom, mert azt a csodálatos emberi valamit, a szerelmet nem az előírt formában és irányban gyakorolják. Hollandiában, Dániában sem isten adta jogaik vannak a homoszexuálisoknak. Bizony, bizony forradalmáraiknak, mozgalmáraiknak köszönhetik vívmányaikat. Ma már természetesnek veszik, hogy a nagyvárosokban több tucat meleg bár, szauna, újság, utazási iroda működik.

...és el ne felejtsem, Magyarországon is természetesnek vesszük, hogy vannak meleg bárók, újság, két egyesület, azon belül csoportok..., de nem sorolok fel mindent újra. Ezt valahogy el kellett érni. Ehhez pedig aktivistákra volt szükség. Minden tisztelem az övék. Mert a közösség, mindannyiunk érdekében ők vívják meg a napi csatákat.

Takács Bencze Gábor

GAYNEK SZÜLETNI KELL

„A homoszexualitás nem szerzett magatartásforma, hanem predesztináltság, melyet az agy saját módosultsága idéz elő.” Az erről szóló hipotézist a neves amerikai tudományos folyóirat, a *Science* közli legutóbbi számában. A tanulmány szerzője Simon LeVay, a San Diegói Salk kutatóintézet biológusa, aki több – AIDS-ben elhunyt – személy boncolását végezte el, és ennek nyomán arra a felfedezésre jutott, hogy „a férfi homoszexuálisok agyának egy rendkívül kis zónája sokkal fejletlenebb, mint a heteroszexuálisoké, és terjedelme inkább a nők megfelelő agyi zónájához hasonlít.

„Fontos látnunk – kommentálta megállapításait a tudós –, hogy a homoszexualitás nem csak pszichológiai kérdés, mint ahogy azt eddig hittük, ezzel szemben a neurobiológiának is van még mondánivalója az agy által irányított nemiségről.”

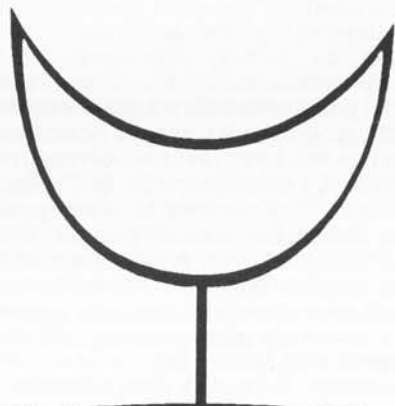
A LeVay által vizsgált zóna a hipotalamuszban található, az előhipotalamusz négy köztes sejtcsoportjaként (INAH). Már korábban megállapították, hogy a második és harmadik sejtcsoport

(INAH2 és INAH3) a férfiaknál sokkal nagyobb, mint a nőknél. Ebből kiindulva LeVay azt állítja, hogy az egyik vagy mindkét sejtcsoport átrendeződésével állhatnak összefüggésben a nemi különbségek, így maga a homoszexualitás is.

A kérdés most már csak az, hogy ezt követően századunk nagy felfedezéseit a homoszexualitással kapcsolatban – nevezetesen az anya-gyermek, apa-gyermek viszonyt, a fiatalkori traumák szerepét – mellőzhetjük-e, és kijelenthető-e egyértelműen, hogy a szexuális viselkedés különböző

formái nem szerzett, hanem ve-lünkiszületett adottságok-e? Ezzel kapcsolatban LeVay így nyilatkozott: „Bizonyos gyermekek születésüktől fogva homoszexuálisak és saját különbözőségük teremt aztán súlyos problémákat a szülőkkel, illetve okoz pszichés zavarokat.”

Simon LeVay feltevése máris heves vitákat váltott ki, mindeneke-lőtt Amerikában. John De Cecco professzor – a San Franciscói egyetem tanára, aki egyébként az igen ismert *Journal of Homosexuality* főszerkesztője is – kétségeit fejezete ki a hipotalamusz-elmélettel kapcsolatban. „Az az elmélet, hogy az agy valamilyen elváltozása okozza a homoszexualitást, nem újkeletű, legalább száz éves. Emellett úgy vélem, igen veszélyes is.” Melvin Trickey pedig – az *Orange Country*, a homoszexuálisok baráti társaságának az elnöke – már élesebben fogalmaz. Szerinte „az efféle feltevések alátámaszthatják azokat az etikai és vallási vélelme-ket, melyek a szubkultúra diszkriminációjához, üldözéséhez vezetnek”.

KEDVES BARÁTUNK!

Szeretettel meghívjuk Önt és barátait a

KIRÁLY FÜRDŐBEN
tartandó

MOONLIGHT - PARTYNKRA

Ideje: 1993. február 27., 22-04 óra

Meghívó: 1500 Ft Kabinjegy (igényelhető): 1000 Ft

Műsor:

Csodálatos Mandarinok,

sztriptíz, szépségkirályfi-választás, tánc, sok meglepetéssel

Meghívók válthatók: Casino Arizona pénztárában (Budapest, Nagymező utca 20.)

és igényelhetők utánvétellel az 1461 Budapest, Pf. 11. postacímen.

KÉRJÜK, HOZZA MAGÁVAL FÜRDŐRUHÁJÁT IS!

Carlo's
organisation

Várjuk kedves vendégeinket

Casino Arizona

REMÉNYSUGÁR

Egyre többször bukkan fel mostanában egy név: Epavir. Nem öles betűk hirdetik az autópálya menti plakátokon, nem a televízió fő műsoridejében találkozunk vele, nem mondogatják a nevéhez kapcsolódott szlogent a gyerekek, mégis kezd elterjedni a köztudatban. Epavir. Nem gyógyszer, csak gyógyhatású készítmény, de kapható gyógyszerárakban és gyógynövény-szaktüzletekben. Jó borsos áron. Egy harminc szemet tartalmazó doboz 230 forintba kerül.

Nézegetem a lila-kék dobozt, benne a lilás színű, henger alakú kapszulákat. Alkalmazása Herpes simplex fertőzés kezelésére. Adagolás naponta 4x2 tablettát a tünetek megszűnéséig. Mit tud ez a készítmény? Mi az a plusz, ami felhívta rá a figyelmet? Mennyivel több, mint a többi, csak természetes anyagot tartalmazó szer, ami ilyen-olyan fertőzés megelőzésére vagy gyógyítására alkalmas? Több-e egyáltalán?

Először az egyik HIV-pozitív ismerősöm hozta szóba. Elmondta, hogy már hosszabb ideje szedi és hihetetlen hatást észlelt magán. Nemcsak a herpesze múlt el, hanem az immunsejtszám csökkenése is megállt, majd nem sokkal később nő-

vekedésnek indult. Azóta a PLUSS egyesület nagy mennyiségben beszerezte az Epavirt és kedvezményes áron terjeszti tagjai között. Jelenleg tizenkilencen szedik közülük és nagy reményeket fűznek hozzá.

Ismerősöm beszámolójából szinte úgy tűnt, hogy felfedezték az AIDS ellenszerét. Hogy lehet, hogy ilyen eredményeket nem hoznak nyilvánosságra? Hiszen ez nemcsak több millió élet megmentését jelentené, hanem hihetetlen pénzt és hírnevet a feltalálónak és az országnak. Éreztem, hogy itt valami sántított. Nem lehet a mennyasszony olyan szép, mint amilyennek látszik.

Felkerestem dr. Miskovics Esztert, a László Kórház orvosát, aki egyben a PLUSS Egyesület ügyvezető elnöke is. Azt szerettem volna megtudni, hogy valóban ilyen hatásos-e ez a szer, amit ezidáig nem nyilvánítottak gyógyszernek, ezért receptre nem adható. A válasz, amint az várható is volt, meglehetősen kiábrándított. Szó sincs csodaszerről. Igaz ugyan, hogy volt, akinél emelkedett a sejtszám, de hogy ez az Epavirnek, a komplex terápiának (hiszen mindenki szedi párhuzamosan a számára előírt többi gyógyszert is), avagy a periodikusan bekövetkező javulási folyamatok egyikének a számlájára lehet írni, ez nem tudható. Tény azonban, hogy az Epavir nem okozott mindenkinél javulást. Többen voltak, akiknél semmiféle hatást nem észleltek. Igaz, nem is ártott. A doktornő, ha a véleményét kérdezik, javasolja a szedését pácienseinek, mert a herpesz, mint társfertőzés rontja az alapfolyamatot. Bármelyik vírus kiiktatása a legyengült vagy védekezőképtelen szervezetből fontos. És még egy ok: a pszichés hatás. Ha valaki komolyan bízik a

gyógyulásban, az mindenképpen erőt ad, javítja az állóképességét és kedvezően befolyásolja az állapotát.

Harmadikként a gyártó céghez fordultam. Ehhez a beszélgetéshez fűztem a legkevesebb reményt. Meg voltam győződve arról, hogy itt lelkes tirádákat és reklámszöveget fogok csak kapni. Nem ez történt. Dr. Literáti Nagy Péter, a Biorex Rt. igazgatója, az Epavir feltalálója nagyon megfontoltan nyilatkozott. Kiderült, hogy most folynak Angliában a humán klinikai vizsgálatok, amelyek arra irányulnak, hogy gyógyszerként fogadják el Magyarországon és a Közös Piac országában is az Epavirt. A herpesz egyik vírusa, a HSV I elleni gyógyszerként. Csak. Ha valaki jelenleg kapcsolatba akarja hozni ezt a szert a HIV-vírus elleni küzdelemmel, attól a gyártó és forgalmazó elhatárolja magát. Ha folynak is ilyen jellegű kísérletek, azok nagyon kezdeti stádiumban vannak. Erről nyilatkozni korai lenne még.

Hogy mégis van egy icipici reménysugár, hogy a terjengő híreknek van valamicske alapjuk, hogy logikusan kapcsolják össze sokan a herpesz és a HIV elleni gyógyszert, arra az Epavir feltételezett hatásmechanizmusa ad magyarázatot. Ez a szer a sejtmembránra hat, ennek a szűrőképességét erősíti természetes úton. Márpedig a sejtmembrán az a kapu, ahol eldől, hogy bejut-e a vírus a sejtbe, vagy kívül marad. Ha ez valóban beigazolódná, ha ezt a bejáratot sikerülne ellátni olyan ajtónállókkal, akik megállítják az oda nem való, a fertőzést, betegséget okozó idegent, akkor... Akkor ez a szer még nagyon sok minden másra is jó lenne a herpeszen kívül.

Láner László

AIDS-segélyszolgálat:

Bp., XI., Karolina út 35/b.

Tel.: 16-69-283

Az ajtón: O.H.V.I. tanácsadás.
Nem kérnek nevet és címet, sem a vérvételkor, sem később.
Nem kutatnak a barátok után rendőri módszerekkel.
Itt, ha a vizsgálat eredménye

pozitív, akkor is névtelen marad a páciens.

Ingyenes, gyors, jelíges vizsgálat, tanácsadás.

Rendelési idő:

hétfő 17-19 óráig,

szerda 17-19 óráig,

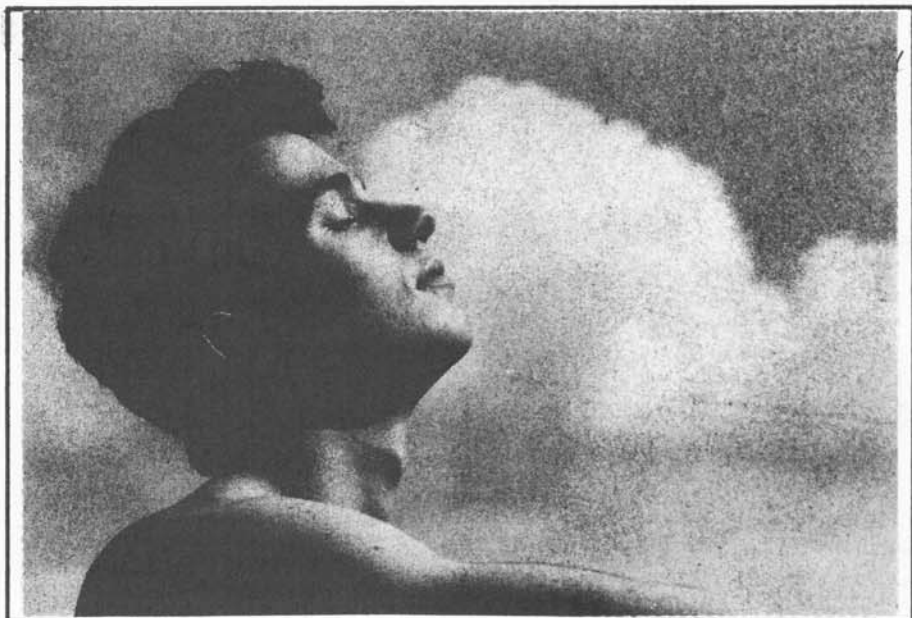
péntek 10-12 óráig.

Működteti a HOMEROS és a LAMBDA BUDAPEST, tehát a két homoszexuális érdekvédelmi egyesület.

Itt nem kell senkinek félnie.

Ide mindenki nyugodtan eljöhét szűrésre.

AIDS-segélyszolgálat.

AIDS ÉS AZ ERKÖLCÉS

„Neked azonban nem szabad elfelejtened. Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszelídítettél. Felelős vagy a rózsáért...”

Antoine de Saint-Exupéry: A kis herceg

1992 nyár

Meleg, fülledt meleg napok óta. Aki csak teheti, a strandon van és próbálja hűteni magát. A Palatinus napozója tömve. Mindenki igyekszik négerbaránára sülni. Én is. Délután négy óra. Megyek felhívni a legkedvesebb barátomat:

– Szia! Mi újság? Hogy bírod ezt a hőséget?

– Remekül. Nem akarsz feljönni? Itt vagyunk egy páran. Össze lehetne hozni valamit.

– Egye fene. A jónak nem vagyok elrontója...

*

Testek. Összefonódott kuszaság. Mint az anda tapadunk egymásra, egymásba. Idő, tér megszűnik, csak egy valami létezik, a felszabadult, állati ösztön.

*

Vasárnap éjszaka. Hol a hideg ráz, hol melegem van. Csurog rólam a víz. Kint 33 fok van, én pedig lázas vagyok. Nem fáj a torkom, nem fáj semmim, csak kegyetlenül lázas vagyok.

*

– Tudja, ilyen hosszantartó melegben vírusok és baktériumok egyaránt felütik a fejüket – mondja kedvesen a körzeti orvosom.

– De mégis, mi lehet ez? Semmim nem fáj, csak lázas vagyok már harmadik napja.

– Feltételezhető, hogy valamilyen vírusos fertőzés.

*

– Szia! Jobban vagy?

– Igen, de ez a láz nagyon levert a lábamról. Téged is?

– Engem is. Hát nem érdekes, hogy mindketten egyszerre lázasodtunk be, három nap különbséggel, s ráadásul semmink nem is fáj?

– Te, ide figyelj, ez nem lehet, hogy...

– Badarság! Én nemrég voltam szűréseken és negatív voltam. Az nem így működik.

– Hát remélem. Engem mindenesetre idegesít.

– Nyugodj meg és ne gondoldj mindjárt hülyeségekre.

– O.K. Légy jó! Szia!

*

1992 ősz

– Gyere, üljünk be valahová. Beszél-nem kell veled.

Hangulatos sörözőben ülünk a korsó sör mellett és várom, hogy mi az a fontos megbeszélnivaló.

– Nézd, te vagy a legjobb barátom. Te vagy az, akinek el kell mondanom... a legutolsó leletem...én... én HIV-pozitív vagyok.

– Ugyan! Ez még viccnek is rossz. Imádom a játékokat, de ez erős.

– Hidd el, ez nem játék. Ez igaz. Tényleg igaz. Csak azt nem értem, hogy...

*

Aznap éjszaka nem tudtam aludni. Álmatlanul néztem a plafont, gondolkodtam. A teher, amit megosztottál velem, borzalmasan nehéz. Hogyan tudnék segíteni? Mit csináljak? Olyan tehetetlennek éreztem magam.

*

– Kétségeim vannak. Az a nyár végi láz... Ráadásul az egyik barátom pozitív, akivel közös gruppszexben vettem részt. Passzív szerepet játszottam, ráadásul gumi nélkül.

– Egy hét múlva kész az eredmény. Akkor majd többet tudunk.

*

– Szia! Ne haragudj, hogy zavarlak. Tudom, hogy te... hogy te...szóval...

– Miben tudok segíteni?

– A barátom...én hallottam a PLUSS-ról és szeretném, ha segítenél, ha tanácsot adnál. A barátomról van szó. Szeretnék neki segíteni. Most nem tudja hová tenni magát.

– Gyertek fel ma este.

*

Az este jól indult. Kötetlen beszélgetés, bár a légkör kissé nyomasztó. Sok mindent megtudunk. Ismerősünk reálisan eszteli az esélyeket. Nem túloz, nem ködösít, nem misztifikál. Szavai néha mint a hideg zuhany. Hátborzongató, de tudjuk, ez mind igaz. Beszélgetésünk során mesélünk a kis nyári kalandunkról. Nevetgélünk rajta, de amikor kiderül, hogy a gruppen egyik aktív résztvevője már három éve pozitív, akkor a torkunkra forr a nevetés. Már sejtem az eredményemet.

*

– Nővérke, nem vagyok gyerek. Tudom, hogy az előző vizsgálatkor a kémcső nem törött össze, sőt tudom, hogy másik ilyen nevű sincs, akivel összecserélhették volna a leletemet. Pozitív vagyok.

*

– Teljesen friss fertőzés. Az immunrendszere sértetlen, a T négyes sejtjei még a normálisnál is normálisabbak.

– Adjunktusnő, elképzelhető, hogy az ajándékot akkor délután kaptam?

– Sajnos igen. Az a bizonyos lázas egy hét... Szinte mintha a szakirodalomban olvasnám.

– Ahogy a nagykönyvben meg van írva. Bámulatos.

*

– Azért érdekes dolgok vannak a földön. Nemrég az örömeinkben osztoztunk, most, a hátralévő időben a nyomorúságon.

– Vicces. Bár jobban szeretném, ha csörögne a vekker, felébrednék, lezuhanyoznék és elindulnék dolgozni. A villamoson pedig megkönnyebűlten gondolnék vissza a szörnyű álmomra.

*

Epilógus

És te. Te, aki döntöttél egymagadban több ember sorsáról, te most mit érzel? A felelősség közös, tudom. Nem hibáztatlak, nem vádollok. Megbocsátottam neked. De ha tudtad azt, hogy három éve pozitív vagy, nem juttat eszedbe, hogy legalább neked kellett volna a védekezést, a biztonságos szexet, vagy az óvszert felajánlani? Sőt! Ragaszkodni hozzá! És ha mi nem akartuk volna, akkor szépen távozni.

El tudsz számolni, szembe tudsz nézni önmagaddal? Rajtunk már nem segíthetsz, de az utánunk következőkön még igen. Tedd meg! Kérlek! Az ő érdekükben.

*

Nem érzem magam félelmeimnek. Minden a régi. Tudok nevetni, örülni...de valami megváltozott, itt bent. Soha többé nem tudom normálisan jól érezni magam valakivel. Menekülők a partnerkapcsolatok elől, s bár azóta kétszer próbáltam meg nem pozitíval lefeküdni, nem sikerült. A gumit nem tudtam felhúzni, mivel kókadtt állapotban nehéz. Végül feladtam.

Győztél, sors. Fejet hajtok előtted, de a lelkiismeretem tiszta maradt.

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy papírlapot és kézzel vagy géppel néhány sorban leírja, amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jeligét, végül zárójelben megadja a címét, ahova a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelét egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mert a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre:

1461 Budapest, Pf. 388.

A bélyeg ára budapesti címre 10 forint, vidékre 17 forint, külföldre 45 forint. (Lapunkat továbbra is társadalmi munkában készítjük, így nem áll módunkban a bélyegeket levelezőink helyett kifizetni és felragasztani az általuk ilymódon „takarékosan” küldött borítékokra.)

Lapzártánk mindig a hónap első harmadában, 10-én van. Ha eddig beérkezik a levél, akkor a kért sorok biztosan benne lesznek a rá két hétre megjelenő lapunkban.

Közületeknek, vállalkozóknak

a MÁSOK-ban egy egész oldalas
hirdetés ára 20 ezer forint + áfa.

A kisebb méretű hirdetések
arányosan olcsóbbak.

Várjuk a vállalkozók jelentkezését,
hirdetési szövegét.

Postacímünk: 1461 Budapest, Pf. 388

Orvosok és segítők

Budapest és hat vidéki nagyváros AIDS-segély-állomásának kibővítéséhez illetve létrehozásához keresünk orvosokat és segítő személyzetet. Az orvosok az alábbi városokban: Pécs, Szeged, Miskolc, Debrecen, Győr, Veszprém és Budapest AIDS-segélyállomásán névtelen tesztvizsgálatokat és AIDS-t megelőző valamint a fertőzöttek számára használható tanácsokat adnának, személyenként heti 2 órában.

A segítő személyzet is felvilágosító munkát végez, szintén heti 2 órában, az orvosokhoz hasonlóan ellenszolgáltatás nélkül.

Az orvosokat és a személyzetet – 4 éves tapasztalat alapján – a budapesti AIDS-segély orvosalképezik ki.

Kérjük a jelentkezéseket a MÁSOK szerkesztőségének címére elküldeni: 1461 Budapest Pf. 388

M E G J E L E N T

az Intim Csomagküldő Szolgálat téli-tavaszi kiadványa. A színes, 24 oldalas szexkatalógus kapható az újságárusoknál, a métró aluljárók Extra hír standjainál, és a Bp. VII., Dob u. 17. sz. alatti üzletben.

ÚJ HOMO SZEXFILMEK, újságok érkeztek a következő üzletekbe:

Intim Lapüzlet, Budapest, VII., Dob u. 17.

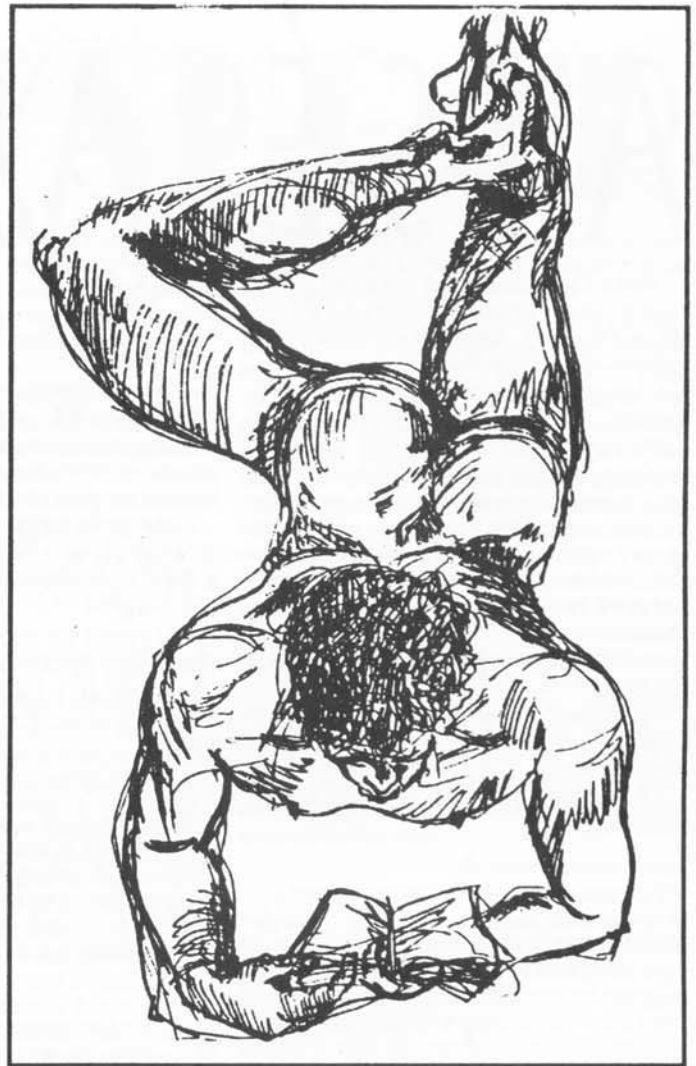
Erősz Sex-shop, Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruház.

Vénusz Intim Szexshop, a Rákóczi út 69. (az udvarban).

FEBRUÁRBAN megjelenik a Tini Stúdió legújabb produkciója, a Farokrandevő.

Kapható a fenti szexshopokban, és az

Intim Csomagküldő Szolgálatnál (1367 Bp. Pf. 26) 1790 forintért.

Homoszexuális, információs és segélyszolgálat.

Írj...

Segítünk...

Válaszolunk.

Teljes diszkréció és titkos címkezelés.
Küldj felbélyegzett válaszborítékot.

Cím: Budapest Lambda ELTE Csoport,
1464 Budapest, Pf. 1590.

Szép, jó alakú fiúk

jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak nekünk, akik nem riadnak meg a fényképezőgép látványától. Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornófotózásra gondolunk.

Nem árt tudni: bevételeink éppen fedezik a nyomdaköltségeket. Fizetni így a modelleknek nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek, akik élvezik, hogy szép képek készülnek róluk, szívesen vesznek részt lapunk társadalmi munkában való létrehozásában. Emlékeztetőül a címünk: 1461 Budapest, Pf. 388.

HIRDETÉSEK

Budapesti társkeresők

(postaköltség: 10 Ft)

- Keresek egy tartalmas barátságot. Magas, jó testű, nem nőies, helyes arcú, huszoneves fiatalember vagyok, szokatlanul nagy szerszámmal, de megfelelő intelligenciával. Kizárólag nem nőies, jó alkatú, nagy méretű fiúk vonzanak. Jelige: Homo sapiens 3-2/3.

- 27 éves fiatalember keresi társát hosszú távra. Nagy igényem nincs, csak légy megbízható, őszinte, és fogadj el barátodnak. Fényképet, ha tudsz küldeni megköszönöm és visszaküldöm. Jelige: Tavasz remény 3-2/4.

- Bánatos vagyok, mert magamra hagytak. Más-ként is az úgynevezett családi életre vágyom. Ezért keresem azt a fiatal, nem dohányzó, szakáll és bajszmentes fiút, aki bánatomat elűzné, örömet hozna az életembe. Fiatalságom ellenére komolyan veszem az életet, szeretem a mozt és a színházat, a könyvet és a zenét, a természetet és az utazást, valamint mindazt, ami szebb teszi az ember életét. Aki részben, vagy teljesen hasonló érdeklődési körű fiatal, szeretné magányát feloldani, a hétköznapokat és ünnepeket egy barátal megosztani, az írjon, ha lehet fényképet is küldjön. Jelige: Boldog jövő 3-2/10.

- Két fiatal, budapesti srác vagyunk, akik már pár éve együtt élünk. Olyan fiatal srácot, srácoakat keresünk, akiknek hiányzik a hasonló érzésűek és gondolkodásúak társasága és

barátsága, akiknek otthon titokban kell tartaniuk másságukat, akik arra vágnak, hogy néha vagy rendszeresen beszéljenek gondjaikról és kiéljék szexuális vágyaikat, amikre eddig nem volt lehetőségük. Közös programra délutánra, estére várunk lakásunkba, heti egy-két alkalomra lehetőleg budapesti fiút. Vidékieknél esetleg hétvégéről lehet szó. Jelige: Titkos vágyaid is beteljesülhetnek 3-2/12.

- Számok és szokásos jelzők helyett: Téged kereslek, aki tetőtől talpig férfi vagy, de ezt nem díjbirkózó tested és vaskos modorod bizonyítja, hanem egyenes jellemed, tartásod, esetleg egyenruhád is. Téged kereslek, aki ezzel együtt tájékozott, uram bocsá' művelt, aki tud és akar szeretni - nemcsak az ágyban, aki szeretne ebben a felszines és anyagi világban valami mélyebbet, emberit kapni és adni, önként és őszintén. Ha ezek alapján magadra ismertél, úgy e sorok 25 éves íróját sem találod majd ismeretlennek. Jelige: Brothers in arms 3-2/13.

- Helyes srác nagyon szeretné ki/megkötöztetni magát fiatal (max 30 éves) fiúval, fiúkkal. Cserébe elfenekelhetsz, vagy amit csak akarsz! Lakás szükséges. Jelige: Csak álom? 3-2/19.

- 27 éves, jó megjelenésű fiú, vonzó, diszkrét, hűséges barátot keres, esetleg tartósabb kapcsolatra. Lakás és video van. Jelentkezhet diák, katonára, de lehetsz vidéki is. Szállási lehetőség van. Jelentkezés 23 év alatt.

Jelige: Csongor 3-2/20.

- 25 éves, budapesti fiú vagyok. Keresek 18-22 éves, szép fenekű, perverz fiút, aki szereti a dirty és gumiszexet, de tud kedves, szerető és aránylag hűséges is lenni. Gyere! Jelige: Szeretet és forró csokoládé 3-2/21.

- 42/182/86, emberi kapcsolataiban igényes, szexben a francia és aktív szerepet kedvelő, független, értelmiségi férfi vagyok, rendezett életvitellel. Olyan, nálam fiatalabb, inkább vékony testalkatú, nem lányos kinézetű, megbízható, budapesti, vagy vidéki fiú fényképes, bemutatkozó levelet várom, aki szereti a zenét, igényli a szexet és vágyódik egy őszinte, meleg, baráti kapcsolatra biztonsága után. Ha nem vagyunk elég bátrak megismerkedni egymással, sohasem találjuk meg egymást! Jelige: Someday 3-2/22.

- 25/176, sportoló, egyetemista fiú vagyok. Kifejezetten helyes, érzékeny, szerelemre vágyó, romantikus fiút keresek. Fényképes levélre fényképpel válaszolok. Ha egymásra találunk, '93-ban Korzikán nyaralunk! Jelige: Christopher 3-2/23.

- 23/190/65, komoly ábrázatú egyetemista vagyok. Individualista, akinek vannak barátai, de nincsen barátja. A magány műfajai: olvasás, levélírás, úszás, biciklizés, zenehallgatás, egészség, nyugalom, artikulált akaraterő. Gyerekkorom óta irigylem a romantikus lelkeket, de nem tudok együttérezni velük. Túl ésszerűen jár a fejem, így beláttam, hogy az ésszerűség céltalan, és tapasztaltam, hogy kegyetlen. Szinte fájok magamnak. Nagyon beleszóltam az önállóságba. Hasznos, mégsem jó. Olyan társat keresek, akivel beszéd nélkül is értjük egymást. Jelige: Csajkovszkij 3-2/24.

- 29/174/71, néhány tekintetben az átlagnál előnyösebb tulajdonságú értelmiségi fiatalabb, lehetőleg főiskolás vagy egyetemista barátot keres. Jelige: Éllevation 3-2/26.

- Fiatal diplomás ki-sportolt, kevésbé szőrös partnert keres egy nem túl felszines, de nem is elkötelező kapcsolatra. Telefonszámot viszonzok. Pornovideo, maszturbáció, petting, biztonság és meghittség. Jelige: Miért ne? 3-2/27.

- 24/174/60, kamaszos alkatú, de edzett testű, kékszemű, szőkésbarna hajú, joghallgató fiú vagyok. Hosszas keresgélés után sem adom fel a reményt, hogy meg fogom találni a társamat, akihez mély lelki összetartozás fűzhet, s aki számára szintén csak ezáltal válhat boldoggá és teljessé a testi gyönyör. Ha te is ugyanerre vágysz, kérlek feltétlenül jelentkezsz, de csak akkor, ha nálam nem vagy idősebb és külső adottságaink is hasonlóak (vagy nálam magasabb vagy), ha budapesti egyetemista vagy, de főleg, ha egészen biztos vagy benne, hogy ugyanazt akarod! Kérlek adj telefonszámot is; diszkréten jelentkezem. Jelige: Nélküled 3-2/28.

- Ha szeretetre vágysz, és azt te is viszonzni tudnád egy másik által jóképű közepkorú fiúnak, akkor válaszolj, ne tétováz! Válaszokat várok

18-40 éves korig. Én 170 cm magas, 70 kg, barna szemű, hajú vagyok. Boldog találkozás. Fotónak örülnék, amit viszonzok. Jelige: Nincsen rózsza tövis nélkül 3-2/29.

– 23/177, arányosan vékony testalkatú, nem szuperhelyes, de nagyjából jóképű srác vagyok. Kereselek egy igazi barátot, aki társ a hétköznapi szűrkeségében és akkor is, ha lazíthatunk. Ebből azt hiszem kiderül, hogy nem futó kalandot kereselek, de ha esetleg még ennél is komolyabb kapcsolat alakulna ki köztünk, én annak leszek az elrontója. Nem hátrány, ha vidám alaptermészetű vagy (de ugyanakkor komoly is tudsz lenni, ha kell), ha szereted a természetet, és ha szívesen nyaralnál majd velem valamelyik tengerparton. Elvárás viszont, hogy ne legyél több 28 évesnél, ne legyen súlyfelesleged, és legalább egy kicsit jóképű legyél. Jelige: Napfogyatkozás 3-2/31.

– 28 éves (190/85), szőkésbarna hajú, kék szemű, főiskolát végzett fiú megismerkedne tartós és tartalmas barátságot kereső fiatal (18-30) fiúval. Nem vagyok sem szép, sem csúnya. Nekem sem fontos, hogy szép legyél. Minél több belső emberi értékkel rendelkezz! Szeretem a színvonalas zenét és filmeket, szeretek színházba járni és utazni. Bízom abban, hogy megtalálom azt a barátot, akivel mindenben jól megértjük egymást. Fényképes levelekre igyekszem hamar válaszolni. Jelige: Downbeat 3-2/36.

– 26 éves, 176 cm magas, arányos testalkatú, hosszú, szőkésbarna hajú, az átlagosnál előnyösebb tulajdonságú sminkes srác vagyok, - mások

szerint - jóképű. Érdekelt az utazás, a film és a színház. Szeretnék hasonló beállítottságú sráccal megismerkedni 30 éves korig, kivel hosszabb távon együtt gondolkodunk. Fényképet szeretnék, de kéresemre visszaküldöm, s nem vagyok egoista! Jelige: You know when there's no one to dream on 3-2/37.

– Alacsony, vékony emberke szexuális partnert keres, lehetőleg passzív férfi személyében. Bombabiztos izmok, végvári vitézek, araszlánok másnak. Te legyél egyszerű, őszinte és formás. Jelige: Ne várd a májust 3-2/42.

– Talán furcsállod, de elsősorban a hegyek közt, erdők mélyén gyalogolva érzem igazán boldognak magam. Sőt kedvelve mindent, mi szép, 28 évesen sem irtózom a múlt tárgyától, zenéjétől. Épített palotáit, diplomáit pedig mindennek felett szeretem. Szívesen dícsérem műveltségüket, bontakozó funkcionálisukat, ha van, aki hasonlóan lelkes velem. S bár mára a közéletiség végképp nem divat, én ezt is kedvelve művelem. Ha az öröm pillanatai számodra is valami hasonlót jelentenek (és harminchárom éve még nem múltál), bátran keress. Paripán királyfi ugyan nem, de

polgár (180/70)- társat lelhetsz bennem. Jelige: Ecc, pecc...3-2/45.

– 40-es, fiatalos, művelt, magas, barna, bajszos, férfias értelmiségi elfoglaltságai miatt ezúton keresi művelt, jókedélyű, jóköllemű, magas, tapasztalt, férfias barátját értékes, baráti kapcsolatra. Jelige: Értelmes élet 3-2/46.

– 40 éves (de nem nézek ki annyinak), 172 cm magas, 50 kg, világosbarna, szemüveget viselek, sovány testalkatú vagyok. A Geléért fürdő közelében lakom. Jelige: Remény januárban 1993 3-2/48.

– 24/180/70, szőke srác vagyok. Évek óta sportolok, jelenleg body-buildingezem. Nem akarok izomkolosszus lenni, de azt garantálom, hogy testem most is izmos, szálkás. Talán túlságosan is egészségesen élek, nem dohányzom, nem iszom egyáltalán alkoholt és e mellett még vegetáriánus is vagyok. Nagyon szeretek szinte minden sportot, az utazást, a természetet, a jó zenét. Jelenleg egyedül lakom Budapesten. Volt már hosszabb kapcsolat, most nagyon szeretnék egy olyan barátot, akivel esetleg együtt sportolhatnék, utazhatnék, testi-lelki

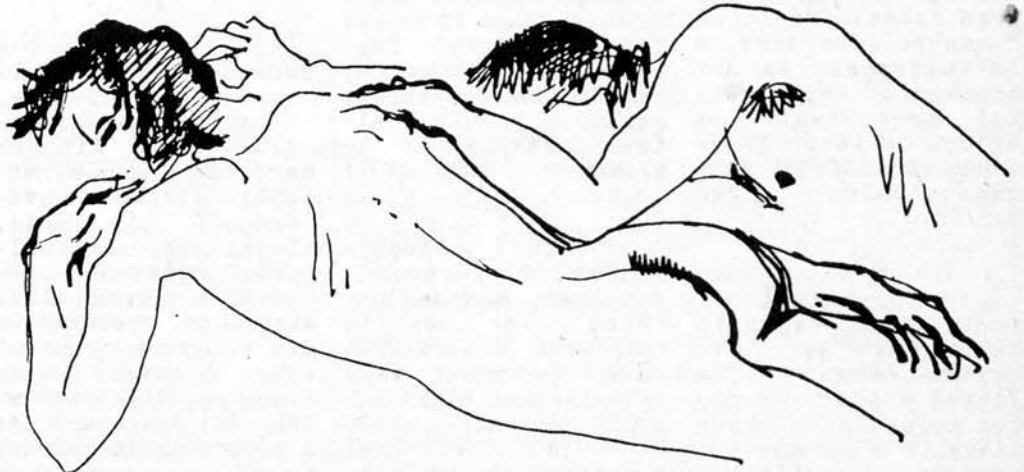
jóbarátom lenne, akár örökre. Kérlek ne légy 28 évesnél több. Nem Adoniszok választát várom, de azért nem árt, ha kicsit sportos vagy, optimista, és nem fordulsz meg gyakran meleg szórakozóhelyen. Lehetsz kezdő is. A fotódnak nagyon örülnék, ezt garantáltan visszaküldöm, t e l e f o n s z á m o t telefonszámmal viszonzok. Nem a méretek érdekelnek, légy igényes, ápolat, sportos. Ha magadra ismeresz, ne várakozz, írj! Jelige: Just one boy 3-2/49.

Vidéki társ-keresők

(postaköltség: 17 Ft)

– 35 éves, jó megjelenésű, független fiú olyan megbízható, intelligens, jól szituált fiú barátságát keresi, aki a későbbiekben is a barátja, társa lenne, tartós barátságra számítva. 25-30 éves korig. Lakás van. Fényképet kérnék. Jelige: Vándor diák 3-2/1.

– Békés megyében, a román határ közelében élő, 55 éves, 180/90, férfi vagyok, szőrös testű, őszes hajú, kék szemű, szerény viselkedésű. Aktív, jó adottságokkal rendelkező partnert kereselek hosszabb távra. Kalandorok ne írjanak. Várom 50-től 55 éves korig egyszerű, nem

nagy igényű férfi levelét, címmel, hogy tudjak írni számára. Főleg Békés megyeiek levelét várom, de minden hozzám írt levélre válaszolok. Jelige: Egy más 3-2/2.

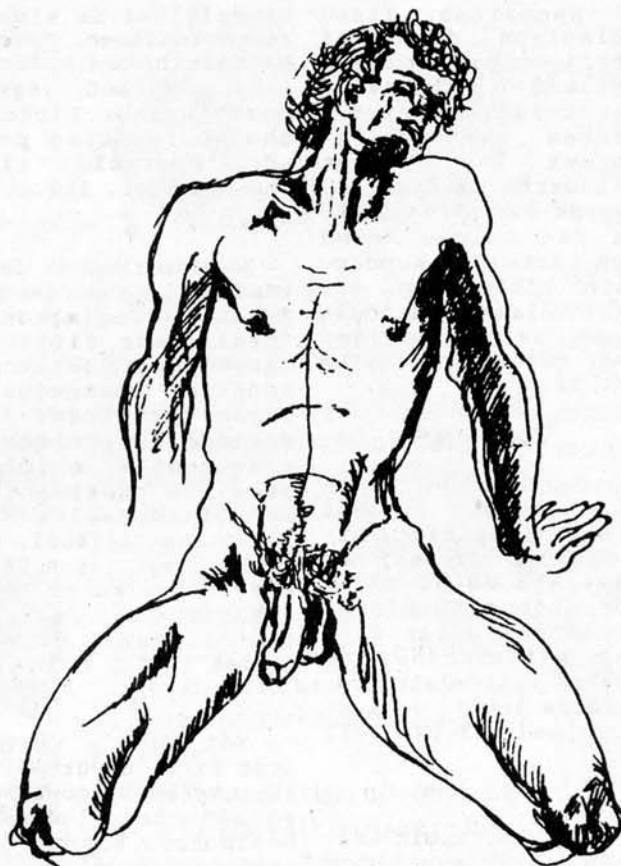
– 40/175/70, független fiú megismerkedne 35-40 év közötti, független vagy nős fiúval, tartós, testi-lelki jóbarátság céljából. Telefon van. Így talán hamarabb találkozhatunk. Jelige: Te és én 3-2/5.

– Olyan fiatal fiú társaságát, barátságát keresem Békés megyében, aki vékony, romantikus, szeretni is tud, őszinte és megbízható, és elfogad egy átlagos kinézetű, középkorú urat testi-lelki barátjának, akivel önzetlenül, gyöngéden, érzellemmel tud szeretkezni. Diszkréció fontos. Békés megyében a távolság nem akadály. Jelige: Kettőnk titka 3-2/6.

– Keresek egy kedves, fiatal, sportos fiút. Én 27/167/63, aktív sportoló vagyok. Írjatok bátran. Válaszolok minden fontos levélre. Jelige: Tiszántúl 3-2/8.

– 38 éves, békéscsabai férfi komoly partnert keres. Szőrös, nem vékony testalkatú, megbízható, nem feminin vagyok. Extra igényeim nincsenek, csak az esetleges kapcsolatok komolyságában. Annak a jelentkezését várom, kinek elege volt már a magányból, akinek a belső értékek fontosabbak, mint a külsők. Jelige: Talán most 3-2/9.

– 175/68, 33 éves fiatalember keresi korban hozzáillő barátját, társát. Én barna hajú és szemű vagyok. Mostanra tudatosodott bennem az, hogy az igazi boldog-

ságot csak egy kedves, vidám, normál testalkatú fiatalember barátságában lelhetem meg. Még a szexben járatlan vagyok, így kérem, kíméljenek azok, akik csak a testiségben keresik az örömeiket! Egy álmod kergetek, nagyon szeretném, ha ez az álom valóra válhatna. Lehet, hogy talán épp téged kereslek? Add meg a lehetőséget úgy nekem, mint magadnak a boldogságra, csak azzal, hogy válaszolsz. Lehetsz szőke, barna vagy fekete, göndör, egyenes vagy spröd. Szemed színe is lehet barna, kék vagy fekete, fontos, hogy csak nekem légy. S ha egyszer megtalállak, vigyázzok majd rád! Jelige: Új év, új élet 3-2/11.

– 36 éves, intelligens, barna srác keresi jó alakú testi-lelki barátját, aki szereti a túrázást, a természetet, a sportot, nem több 35 évesnél. Lehetsz biszex is. Fényképet küldhetsz, de nem fel-

tétel. Ha nem gond a távolság, írhatok Hajdú megyén kívül is. Jelige: Gay love 3-2/15.

– Keresem barátomat maximum 40 éves korig, aki aktív és férfias. Legyél megbízható, kulturált. Én 32/170/64, barna, csinos, tartós barátságra vágyó srác vagyok. Lakásom van, dohányzom. Ha válaszolsz, és van fényképed, küldj. Én is küldök és minden levélre válaszolok. Jelige: Szeretnék szeretni 3-2/18.

– Fiatal, bajusz és szakáll nélküli srácok levelét várom, akik tudnák értékelni alkalmoszerűen egy odaadó, harminckét éves, szexrabszolga nyújtotta élvezeteket. Viszonyát nem várom, részletes, szókimondó leveleket annál inkább. Néhány izgalmas éjszakáért bárhova elutazom. Jelige: Redbo-
ok-boy 3-2/25.

– Kedves fiú, aki 28 évesnél fiatalabb vagy, és kölcsönös szeretetre, és megértésre vágysz! Keres téged egy 40 éves, független, lakással rendelkező fiú. Egy tartós, tartalmas kapcsolat reményében várom jelentkezésed. Jelige: Ketten az úton 3-2/30.

– Békéscsabai, 44/182/74, őszes hajú, de fiatalos férfi, jól szerszámozott, testi-lelki barátját keresi 50 éves korig. Kereslek, és keressél, amíg nem késő. Jelige: Legyél, ki nem árul el 3-2/32.

– Sok mindent megkaptam az élettől, de egy valaki nagyon hiányzik, egy igaz barát...Ezt szeretném most pótolni, s remélem, hogy még nem késő! Negyven éves, fiatalos, független, 177 cm magas, 70 kg, barna hajú, barna szemű férfi vagyok. Saját kertes házam és autóm van. Szeretek utazni és kirándulni. Keresek egy 20-35 év közötti, jó megjelenésű srácot, aki velem lakna, és hosszú távra barátom lenne. Állást is tudok biztosítani. Jelige: Vendéglátósok előnyben 3-2/33.

– 25/182/80, barna hajú, barna szemű, Szatmáron élő, független, értelmiségi fiatalember vagyok, és nagyon magányos. Vágyom egy jó megjelenésű, vidám természetű, független fiatalember, aki hosszú távon a barátom lenne. Szeretek mindent, ami szép és jó. Fényképet kérek, de válaszlevelemben visszaküldöm, mert minden levélre válaszolni fogok. Magyarok kívül szívesen leveleznék angol, francia és német nyelven is. Jelige: Rák vagyok 3-2/34.

– Békéscsabai, intelligens, helyes, 180 cm

magas, nem dohányzó fiúk vagyok. Fiúk, férfiak jelentkezését várom, ha lehet fotóval, 18-tól 35 éves korig. Én utazhatok hozzád, vagy te jöhetsz hozzám. Barátság esetén közös hétvégék, közös üdülés jó lenne. Boldog fiú-párok, vagy szimpatikus társaság jelentkezésének is örülnék. Jelige: Úszás, utazás, barátság 3-2/38.

-Ha unod már az alkalmi kapcsolatokat és szeretnél egy vidám, őszinte, monogám kapcsolatot, akkor írd meg egy 25 éves, 170 cm magas, arányos testalkatú, szőke fiúnak. Partneremtől elvárom, hogy bárhol mutatkozhassak vele. Az ágyban semmi jónak az elrontója nem vagyok, de az élet más területein is a barátom legyek. Elsősorban Budapestről és Fejér megyéből várom válaszokat. Jelige: Együtt egymásért 3-2/39.

- Szokványos az életem. Van munkám, szerény bérrel, korraljáró aggodalmakkal. Van otthonom, hobbim, de semmi különleges. Zenét hallgatok, nézem a srácokat. Olyan szokványos vagyok. Élek! Egy kalickában, egyhangúan. Ez vagyok én, ha röviden fogalmazok. Talán annyit még, hogy 18 éves vagyok, és két dolgot szeretnék az élettől. Elérni a céljaimat, ha nem is mind, és boldog szeretnék lenni egy fiúval. Tehát, ha 18-25 éves vagy, és úgy gondolsz, itt az idő egy tartós szerelemre, akkor írd meg! Ha van fotód, küldd magadról. Jelige: Pécs 3-2/43.

- Harminchat éves srác keres fiú- vagy férfibarátot testi-lelki kapcsolatra, akiket szívesen megmasszírozna, ha engedik. Fényképes levelek előnyben. Jelige: Kecskemét 3-2/47.

- Negyvenes, kissé túlsúlyos, dunántúli férfi vagyok. Keresem nálamnál fiatalabb barátomat. Környezetemben „úgy” nem ismernek, ezért választom az ismeretlenségnek ezt a formáját. Ha van kedved velem egy tartalmas kapcsolatot kialakítani, írjál! Válaszom biztosan megérkezik. Jelige: Akár nálad, akár nálam 3-2/51.

Vegyés

- Elsősorban olyan településen, ahol nincs virágüzlet, bizományost keresek, Békéscsaba 60-80 km-es körzetében. Örülnék, ha akadna olyan fiú, aki vállalkozna, és egyben testi-lelki jóbarátom lenne. Jelige: Orchideák 3-2/7 (17 Ft).

- 26 éves, ápolt külsejű, jó munkabíró srác vagyok. Két éves komoly házvezetői gyakorlattal, szakács, cukrász, pék, felszolgáló szakmával, teljes diszkrécióval, német, angol alapfokú nyelvtudással, leinformálható, tiszta erkölcsi bizonyítvány. Irodák, lakások takarítását (mosás, vasalás, esetleg főzést) is vállalok. Minden megoldás érdekel. Jelige: Hamupöpöke 3-2/14 (10 Ft).

- Keresek 20-22 év körüli, katonaviselt, legalább 180 cm magas, jóképű, sportos alakú, izmos, szőrös testű, nagy adottságokkal rendelkező fiatal srácot személyi titkár, testőr, sofőr állás betöltésére. Ha lehetséges, fényképet kérek. Jelige: Diszkréció és intelligencia 3-2/17 (17 Ft).

- Keresem átvételre a Dorian Gray arcképe c. rockszínház albumot, valamint a Teljes napfogyatkozás (Arthur Rimbaud) c. színdarabot. Mindkettőt a tévében is leadták. Kérem, aki fölvette

bármelyiket is videóra, értesítsen. Cserébe ajánlhatom a Korai fagy c. filmet, vagy a Rocky Horror Picture Show-t, esetleg pornót. Postacím: 1751 Budapest, Pf. 112.

- Megismerkednék festéssel (akár amatőr szinten) foglalkozó, intelligens fiúkkal, lányokkal. Szeretnék időnként összejönni ilyen téma iránt érdeklődő fiatalokkal érdeklődő, s főleg szex- és szeszmentes baráti kapcsolat kialakítása céljából. Ha működik már ilyen társaság, úgy kérem, értesítsétek. Jelige: Festőművészek és jelöltek 3-2/35 (10 Ft).

- Két vidéki, fiatal srác ritka együttlétehez keres nyugodt körülményeket - szobát Szolnokon. Minden lehetőséget megvitatunk. Jelige: Szolnoki szoba 3-2/44 (17 Ft).

- 24 éves fiú keres alkalmi, vagy főállást Budapesten. Kereskedelmi végzettségem és jogosítványom van. Minden lehetőség érdekel. Jelige: KLF 600 3-2/50 (10 Ft).

Külföld

- Young Italian male, 40 y.o., able to give sweetness, endless, hot love, profound how, the sea, tenderness, incomparable, wish nice Hungarian boy, max. 25 y.o., please write with photo. I can hospitality possible live together. Write: Antonio Soraci, Via Tripoli 71/6, 10137 Torino, Italy.

- I am an American gay man. Please advise me how I can correspond with Hungarian gay men. Cím: Mr. Vincent Conte, 231 East 237 st, Bronx, NY 10470, USA.

- Californiában élő, két álag kinézetű,

egészséges férfi keresi azt a 18-23 év közötti, intelligens, helyes, egészséges, sportos, szeretetre vágyó, magyar, férfias fiút, aki harmadik partnerként egy évig (vagy?) megosztaná velünk életét úgy érzelmileg, mint fizikailag. Szintén képes utasításokat végrehajtani, mert munka is van, amiért fizetünk 200 dollárt egy hónapban. Szállás, étkezés, útiköltség biztosítva. Fényképes, részletes leveleket várunk. Őszintég nagyon fontos! Cím: Panatron, INC. P.O.Box 2687, Pomona, CA 91769-2687, USA.

- Slovakián élő, 43 éves, 170/68 férfi keresi barátját, akivel jóban rosszban együtt lehetnének. Remélem, hogy talállok egy jó barátot 30-50 éves korig. Lakás, telefon van. Jelige: Töltsük együtt a nyarat 3-2/16 (17 Ft).

- 43/180/80, sportos, vidám természetű, a társaságot és utazást kedvelő, jelenleg Limában (Peru) élő, venezuelai születésű úr, szívesen vendéglátna hasonló érdeklődésű, nyílt, őszinte, vidámságot kedvelő magyarszági meleget, bármilyen korosztályból. A kölcsönös bizalom fontos. Levelezési nyelv: német, angol, francia, spanyol. Levélcím: Francois Renard, Letter Expr. Int. P.O.Box 527 300, Miami Florida 33152, 7300 USA.

- Szeretnék megismerni olyan magyar barátot, aki őszinte, szereti a természetet, az állatokat, a sportot és szeret utazni. Én fiatal vállalkozó vagyok Szlovéniából, sokat utazom, többször Magyarországra is. Jelige: Ljubljana 3-2/40 (17 Ft).

FLORÁ

Fürdés az élvezetben!

(Miért ne kezdődhetne az ismerkedés a fürdőkádban?)

A szerelmi légyottra készülés fürdésel, zuhanyozással kezdődik. A forró víz, a kellemes illat, már az elkövetkező órák élvezetes perceit idézik.

E készülődés izgalmát fokozzák az ASTARTE tusfürdők és habfürdők. Az ismert szexkozmetikai család új tagjai enyhén, de

alaposan tisztítanak. Amíg a lúgos szappanok a bőr kiszáradását okozzák, az ASTARTE fürdőkészítmények a bőrt védő savköpenyt regenerálják, segítenek megőrizni a fiatalosságát, a bőr feszségét, rugalmasságát.

A háromféle illatban előállított fürdőkozmetikumok kozmetikai és gyógyszerári alapanyagokból készülnek.

A férfiaknak friss, növényi illatú – a borotválkozószerrel harmonizáló – kék színű, a nőknek az édes virágos, gyümölcsös illatú, piros színű- tus és habfürdőt ajánljuk.

Már a szexuális előjáték része lehet a szexi jelzésű, zöld színű készítményekkel történő együttes fürdés. Ezek illata – mind a női, mind a férfi illatszerekkel harmonizál – a virágos mező, a zöld növények illatának kompozíciója. Az illat intenzitása mindegyik termékénél a felhasznált mennyiséggel nő.

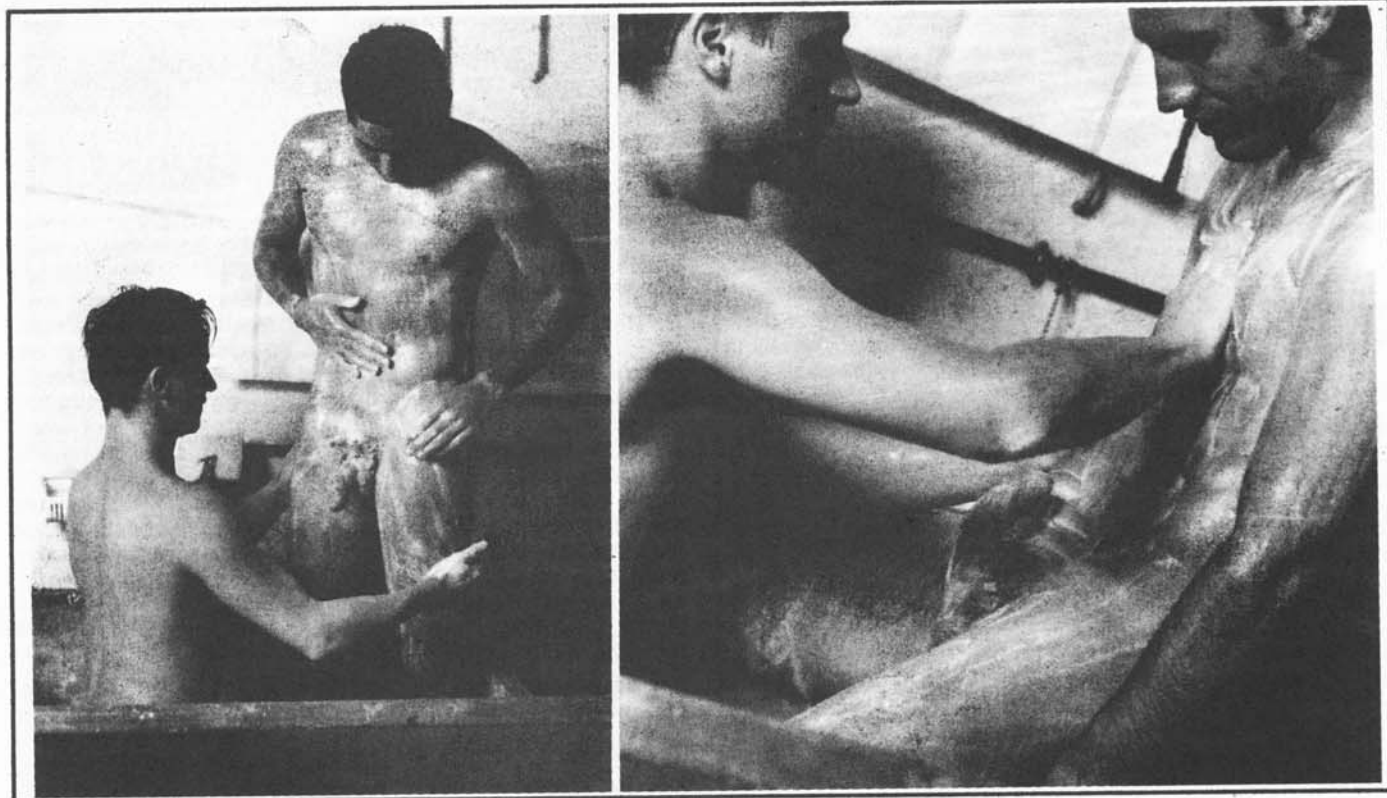
És egy meglepetés!

A tusfürdők vérkeringést élénkítő, vitalizáló, teljesítményt fokozó, fáradtságot elűző hatóanyagot tartalmaznak. Nemcsak az élvezetek fokozására, de a nehéz, fárasztó munka után illetve, ébresztő, gyors zuhanyozáshoz is ajánljuk.

FLORA-TRADE KFT.

Kérjük olvasóinkat, az eddig megismert ASTARTE márkanévű termékekkel kapcsolatos tapasztalataikat írják meg szerkesztőségünk címére, hogy véleményeiket továbbíthassuk a gyártó cég szakembereinek.

A FLORA-TRADE KFT. képviselői kérik még, ismertessék velük, hogy milyen más hasonló szerekre, kozmetikumokra lenne igényük. Ezen túl mindenféle termékfejlesztéssel kapcsolatos ötletet is szívesen fogadnak.

Laborfalvi Róza unokái

Egy kissé hulló, de még jó állapotú fenyőfa árnyékában ülök néhány mandarinnal. Az asztalon rózsaszín masnik és gyertyák. Az adventi koszorú maradványai. Jó nagyokat vihogunk és almateát szopogatunk közben.

– Ti mióta vagytok Csodálatos Mandarinok?

– Mint Mandarinok, még egy éve sem vagyunk meg. Amikor az Arizonába kerültünk, akkor vettük fel ezt a nevet. Lola (egyébként Lajos) felkérésére mentünk oda és tulajdonképpen az ő korszaka volt a tündöklésünk és a bukásunk is. Amíg ő volt a főnök, addig éreztük, hogy szeretnek minket és őszinte a légkör. Mindenki megcsinálta, amit tudott és jól megvoltunk egymással.

– Hányan vagytok az együttesben?

– Most a sminkessel együtt – akinek a barátságára és a segítségére nagyon büszkék vagyunk, mert az ország egyik legjobb szakembere – négyen. Szilveszterkor még hatan voltunk, de két tagunknak családi okok miatt ki kellett lépnie.

– Amikor kiválik tőletek valaki, akkor teljesen új számokat és műsorokat kell kitalálnotok? Ilyenkor mindent előlről kell kezdeni?

– Nem. Nem borul az egész, mert ügyesek vagyunk és sok mindent át tudunk variálni és „hatalmas a repertoárunk”. A régi számok közül elő tudunk venni egy csomót gyorsan. Ennek ellenére szükségünk lenne új tagokra. Főleg fiúkra. Férfiakra! (Nagy röhögés). Szóval olyan táncolni tudó fiatalok kellenek, akik férfiszerepet játszanának.

– Ez a hobby, vagy hivatás, vagy munka – nem is tudom, hogy pontosan minek nevezzem, de valószínűleg mindhárom egyszerre – nagyon sok időtöket igénybe vehet.

– Hát igen. Főleg szilveszter előtt. Akkor minden nap próbáltunk két hónapon keresztül. Általában 7 óra körül kezdtük és bizony kettő előtt nem nagyon mentünk haza. De az összejöveleink nem csak a próbákról szólnak. Ez egy baráti társaság. Akkor is összejárunk, amikor éppen nem csinálunk semmit. Jól

érezzük magunkat együtt. De itt csak olyan emberek vannak, akikre lehet számítani. Aki, ha egyszer azt mondja, hogy eljön akkor itt is van. Különben összeomlik az egész. Ha valaki link és egyszer nem jön el egy próbára, vagy előadásra, az többet sem jöhet. Itt nincs második alkalom.

Az egyik társunk (itt nevekről hadd ne essen szó), még hozzá az újabbak közül való, szilveszterkor kapott egy olyan felkérést, ami sokkal több pénzzel járt volna, de nem vállalta el. Végül is, ha úgy vesszük, neki szerződése volt ide, hiszen volt közöttünk egy megállapodás. Nem akart szerződészegő lenni.

– Ennyire fontos neked a Csodálatos Mandarin? – fordulok a fiatal énekeshez.

– Vívódtam egy kicsit a dolgon. Egy napig. Megbeszéltük, hogy mit lehetne tenni, de ha akkor, nem sokkal szilveszter előtt én itt lemondom a szereplésemet, azzal felborítottam volna az egész műsort. Ez etikai kérdés. Ez egyébként egy külföldi fellépés volt, ami elsősorban anyagilag lett volna fontos nekem és a lehetőség miatt, amit esetleg magában rejthet.

– Te vagy a legfiatalabb az együttesben? Úgy értem, hogy a legrövidebb ideje vagy közöttük?

– Igen. Nyár óta. Úgy kezdődött, hogy elmentem egy ismerőssel az Arizonába. Amikor láttam a műsort, akkor azt mondtam, hogy én ezt a kisujjamból, öt perc alatt... Erre az ismerősöm rögtön a szavamon fogott. Azt mondta, hogy akkor menj el a Mandarinokhoz. Én korábban csak látásból ismertem őket. Eljöttem egy próbára és itt ragadtam. A következő héten már fel is léptem velük. Igaz, azon a héten minden nap próbáltunk.

– És tegyük hozzá – veszik át tőle a szót a többiek –, hogy neki volt a legnagyobb sikere.

– Jár ez valami pénzzel?

– Lényegében nem. Legfeljebb az anyagi ráfordítás térül meg.

– Nyilván vannak hullámvölgyek is, amikor abba akarjátok hagyni az egészet.

– Persze. Legutóbb most szilveszterkor volt egy ilyen mélypont. Tulajdonképpen az Arizona helyett itt a lakásomom jöttünk össze, egy jó buliztunk és akkor elbúcsúztunk egymástól és az üggyel. Többen mondták, hogy ne hagyjuk abba, próbáljunk akkor is, ha nem lépünk fel sehoh, de akkor mi fölöslegesen éreztük és fáradtak is voltunk. Én annak nem látom értelmét, hogy a semmiért dolgozzunk.

– Nagyon sokszor elhangzik az Arizona és a szilveszter, mint ha akkor és ott történt volna valami meghatározó az életetekben.

– Hát, ha nem is meghatározó, de történt. Mi egy másik fellépésről, félig beöltözve rohantunk az Arizonába, de ott, egy félreértés miatt korábban vártak bennünket. Mire megérkeztünk, az öltöző tele volt dobozokkal, úgyhogy nem tudtunk bemenni. Nekünk ötünknek kellett öltöznünk. Ötször parókacsere, teljes átöltözés, egészen a csipkeharisnyáig, smink, stb. Egy fél órát álldogáltunk kint, ami már önmagában kínos volt így félig beöltözve, amikor a főnök csinált nekünk egy kis helyet. De csak akkorát, hogy egyszerre két ember fér be, a cuccaink már nem. Aztán azt mondták, hogy döntsük el, hogy föl akarunk-e lépni, vagy sem. Hát akkor mi eldöntöttük, hogy nem. Ez nekünk nagyon rosszul esett. Nemcsak azért, mert az egész szilveszterünk el lett rontva, hanem azért is, mert fölöslegesen dolgoztunk és készültünk olyan sokat. A semmiért.

Ilyen esetek után mindig értetlenül állunk és egy kicsit megkérdőjeleződik az egész, amit csinálunk. Aztán mindig történik valami, amivel tovább lépünk. Most például kaptunk egy felkérést egy februári rendezvényre, amit a Király fürdőben tartanak. Hát persze, hogy örömmel elvállaltuk.

– Régebben, amikor nem voltak olyan szórakozóhelyek, ahol nyilvánosan felléphetetek volna, akkor hol voltak az előadások?

– Lakásokon.

– Akkor rendszeresen voltak olyan bulik, ahol felléptetek?

– Nem volt ebben rendszer, inkább pillanatnyi ötlet. Abban az időben mások is voltak, akik így felléptek, és gondoltuk, hogy ezt mi is meg tudjuk csinálni. Ez valamikor 1980-81 körül kezdett kialakulni. Először két, vagy három számot adtunk elő. Őrült siker. Utána jött egy másik házibuli, ott megint csináltunk műsort. Aztán már a műsor kedvéért rendeztünk házibulit. Később minden szilveszterkor volt már előadásunk. Ez volt a biztos pont. De mi akkor is találkoztunk rendszeresen, amikor nem készültünk fellépésre. Sokan vannak, akik tőlünk indultak és később az Angyal és az Arizona művészei lettek. Amikor a legnagyobb volt a társulat, akkor nyolcan voltunk, de soha nem ettük meg egymást.

– Nem fordult elő rivalizálás? Hogy az egyik tehetségesebbnek érezte magát, mint a másik?

– Mindegyik tehetségesebbnek érezte magát, mint a másik. Úgyhogy ez nem volt probléma. (Visító, szólni nem akaró röhgés).

– Hogy alakulnak ki a produkciók?

– Hát például az egyik társunk mindenképpen akart csinálni valamit egy gyönyörű kék ruhában. Azon a szórakozóhelyen, ahol fellépett, sok volt a német vendég, ezért aztán kitaláltuk, hogy legyen Marlene Dietrich, de nem ment igazán. Nem akart semmi kijönni belőle. Amikor mindnyájan együtt voltunk itt ebben a lakásban, akkor mindenki elmondta az ötleteit, hogy mit mikor, hogyan és percek alatt kész volt a szám. Megtaláltuk a megfelelő zenét... Ne haragudj, nem találtuk, én találtam... Nem emlékszel, hogy hányan hallgattuk végig a lemezt? De azt én mutattam, hogy... (Nagy vita, hajtépésre nem kerül sor.)

– Mindig közösen alakítottátok ki a műsort.

– Vannak vezető egyéniségek, de lényegében közösen. Nagyon sok ötletünk van, tele vagyunk elképzelésekkel. De nem akarunk, csak *l'art pour l'art* műsorokat csinálni. Azt szeretnénk, ha mindegyiknek lenne valami mondanivalója. Valami többlet, nem csak poénok. Talán ezért is nem vagyunk rosszak.

– Nem gondoltatok még arra, hogy leszerződjetek valahová?

– Minket nem kerestek meg, nem kértek meg. Nekünk valahogy mindig nehezen megy. Hogy miért? Ez egy örök rejtély mindannyiunk előtt. Talán az irigység, talán a féltékenység, talán a csillagok állása... Eszünkbe jutott, hogy kéne valamit tenni ez ügyben, de nem vagyunk olyan típusok, akik ilyen dolgoknak utána tudnának menni. Nem tudunk odamenni senkihez, hogy jöjjön el, nézze meg, mondjon véleményt. Pedig minden ezen múlik. Mi nem vagyunk ott a szórakozóhelyeken, nem dolgozunk minden este, nem pincérkedünk, hogy tudnánk valamit mutatni. A másik oldal az, hogy mindegyikünknek van valamilyen egzisztenciája. Kinek jobb, kinek rosszabb, de egyikünk sem akar ebből élni. Örök probléma az amatőrség és a profizmus kérdése. Mi igazából nem akarunk átlendülni a profizmusba. És nem akarjuk ezt az egészet vállalni. Nem akarjuk, hogy az olyan ismerőseink, akik szeretnénk, ha szeretnének, ujjal mutogassanak ránk.

– Soha nem látta még a műsorokat olyan ismerősök, aki nem meleg?

– Nagyon kevés. Csak a nagyon közeli barátok.

– És mit szóltak hozzá?

– Olyat még, hogy rémes, és azonnal hagyjátok abba, senki nem mondott.

– Közületek valakinek voltak színeszi ambíciói?

– Szerintem mindnyájan ilyenek voltunk és ilyenek vagyunk. Aki valaha itt megfordult, az mind ilyen volt. Nagyon sokunknak van táncos, néptáncos vagy társastáncos múltja. Vannak köztünk amatőr színjátszók, van, aki szavalóversenyt nyert, van, aki most is énekelni tanul és ebből is él.

– Ha lenne valami rendszeres fellépési lehetőség, akkor azt elvállalnátok?

– Minden este nem, de egy hónapban négy-öt alkalommal nagyon szívesen.

– Egy ilyen éjszakai fellépés nagyon kimerítő lehet. Hajnalban értek haza. Gondolom, nem nagy élmény másnap munkába menni.

– Most elég kötetlenül dolgozunk. Van közöttünk önálló vállalkozó, munkanélküli, szabadúszó. De korábban, amikor még kötött munkaidőben, állami vállalatnál dolgoztunk, addig is szerepelgettünk éjszaka. Tényleg elég nehéz volt másnap reggel felkelni és munkába menni.

– Elképzelhetőnek tartjátok, hogy kialakuljon Magyarországon egy olyan nagy létszámú meleg társulat, ami elég tehetséges ahhoz, hogy be lehessen mutatni velük egy egész estét betöltő műsort, akár egy operettet, akár prózai darabot?

– Nem. Szerintem az előítéletek miatt ez semmiképpen sem lehetséges. Sokan szeretnék, de igazán senki sem mer kiállni. Aki tehetséges, az már valahol, valamilyen szinten mozog. Annak már van veszítenivalója. Minket is hívtak a TV-be, de nem mertük elvállalni.

– De hát kisminkelve nem is lehet felismerni titeket!

– A műsor végén ki kellett volna ülni valakinek beszélgetni. Itt Magyarországon még nem tartanak ott az emberek, hogy ezt meg lehessen tenni. A szilveszteri TV-műsor tele volt nőimitációval, a Haumanntól a Gálvölgyiig. Ez kell az embereknek. Őrült divatos dolog. De egy Gálvölgyi tizenöt férfiszeret után tizenhatodiknak elvállalhat egy nőt. Ha én lennék a Gálvölgyi, én is egész nyugodtan fölvenném a szoknyát. Bár ez sem olyan egyértelmű, mert a Haumann is lebuzták, miután megcsinálta az *Őrült nők ketrecét*. Ők megtehetik a milliós szerep után, mi nem. Ha tőlünk megkérdezik, hogy hol lépünk fel, akkor mit mondunk? Hogy az Arizonában? Ami állandóan harcban áll a hivatalos helyekkel, mert állítólag ott meztelen férfiak rohagásznak? Ha az önkormányzatnak ilyen a hozzáállása, akkor milyen lehet a magánembereknek?

– Lehet, hogy a magánemberek megértőbbek. Mindenkinek van egy csomó rossz tapasztalata, meg féltelme, de amikor bemutatták az *Őrült nők ketrecét* az operetben, az fergeteses siker volt.

– Ha jobban megnézed azt az előadást, akkor észreveszed, hogy az is ki van herélve. Gyönyörű, tényleg nagyon szép, nagyon dekoratív, én szeretem is, háromszor láttam, de a homoszexualitás teljes mértékben ki van belőle hagyva. Állandóan mondogatják, hogy szeretjük egymást, és akkor mindig arra a szeretetre gondolunk, ahogy a felebarátok szeretik egymást. Kimaradt az, ami a filmben benne van, a szexualitás. Pedig ez a kettő együtt van. Ha ezt kihagyjuk, akkor hazudunk. És a homoszexualitás együtt jár azzal is, hogy azt mondom, hogy anyuci, vagy azt, hogy édeszkém, mennyire szép vagy ma ebben a kizs ruhában. A film attól frenetikus, hogy mindez benne van és mégsem lesz taszító, vagy visszatetsző. Ha belegondolsz a színházba, mindenütt ott találsz a szexualitást. E nélkül egy előadás lehet nagyon szép, de ki van csontozva. Nem erről szól az élet.

– Szerinted az életet is a szexualitás irányítja?

– A szexualitás és a pénz. Nem azt mondom, hogy ezen kívül nincsenek fontos dolgok, de alapvetően a szex és a pénz motíválja az embereket.

– Ti a szex, vagy a pénz miatt csináljátok a Mandarin show-t?

– Elmesélek egy esetet. Egyszer felléptünk az Arizonában. Műsor után odajött hozzánk egy ismerősünk, hogy a Balatonnál van egy örületesen nagy buli, és most rögtön menjünk le, adjuk elő ott is a műsorunkat. Több se kellett, kocsiba vágtuk magunkat és tűztünk le a Balcsira. Hajnalban értünk oda. Akkor kezdett pirkadni. Mi már teljes toaletten, kisminkelve akartunk megérkezni, ezért kint a szabadban öltöztünk át. Húztuk a nejlonharisnyát, rúzsoltuk egymás száját és közben vacogtunk, mert nagyon hideg volt. Aztán, amikor elkészültünk, malaclopóban, túsarkú cipőben, biedermeier parókával tipegtünk a ház felé. Laborfalvi Róza érezhette hasonlóan magát, amikor ment hazafelé hajnalban egy mulatságról. Nagyon tudjuk élvezni az életet.

Láner László

KOLOZSY DÉNES

BÁRMERRE

Miután Xamakrón feltárta férfiasságát, némi csalódottságot éreztem, mivel a kapitány buzogányát nyugalmi állapotban találtam, és így csöppet sem tűnt óriásinak. Érnyedten lógott az izmos combok között, puhaságát tekintetemmel tapintottam, mintha csak vajba mártottam volna a pillantásomat, s míg magamban a lankadt férfiasság láttán dohogtam, észre sem vettem, hogy önnön fegyverem a társamra szegeződik.

– Mi az, felizgultál? – kérdezte Xamakrón, amint klitonomra esett a tekintete.

Válasz helyett csupán krákogásra futotta a bátorságomból, elvégre nem ismertem annyira a férfit, hogy rögvést felfedjem előtte a vágyaimat, meg aztán tartottam is a példátlan testi erejétől.

– Csak nem félsz tőlem, fiú? – dörögte rettentő hangján, ugyanakkor barátságosan.

– Persze, hogy nem – nyögtem ki gyorsan, mert nem akartam, hogy gyermek voltom miatt gyávának tessen. – Ugyan miért félnék egy ilyen erős hajóstól, aki alighanem a gyengébbek védelmezője?

– Tetszik nekem, ahogy beszélsz, de a szerszámomról hallgatsz, holott a te kedvedért mutattam meg. Mondd hát, Szimonidész, milyenek találd?

– Nem tudom.

– Hogyhogy nem tudod?

– Összeszregorodva olyan, mint sok más hímvessző.

– Ne gúnyolódj rajtam, kölyök, mert nagyon megjárom. – Xamakrón marokra fogta falloszát. – Az én dárdámat mindeddig dicsérték, gyalázni senki sem merte.

– Már megbocsáss, barátom, de jó magam sem vetemednék efféle becsmérésre, ha láthatnám valódi nagyságát. Rázd fel álmából, és ha tényleg akkora, amekkorának mondtad, nem marad el ajkaimról a dicséret.

Xamakrón elgondolkozott a szavaimon, valószínűleg azt mérlegelve közben, hogy megbüntessen-e az iménti szemtelenségemért, avagy teljesítse a kívánságomat? Végül ez utóbbi mellett döntött, és lassan játszani kezdett a falloszával, amely eleinte nem sok változást mutatott, ám mihelyt a gazdája szaporább mozdulatokkal hintáztatta meg a bőrrrel fedett makkot, hirtelen lilás félgömb nőtt ki a bőr alól. Nőtt és nőtt, tompa vége már Xamakrón hasa fölött meredezett, de a hízást még mindig nem hagyta abba, s irdatlan tömegét látva nem tudtam másra gondolni, minthogy mihamarább a számmal érinthessem ezt a csodálatos húsdárdát, melyet a kapitány keményen szorított a tövének.

– Nos, hiszel már nekem? – szólalt meg büszkén a hajós, mikor a fallosza mellmagasságig tornászta fel magát. – Érintsd meg nyugodtan, ha a szemedben nem bízol.

Talán mondanom sem kell, hogy nem volt szükség további biztatásra, s úgy nyújtottam felé a kezem, mintha egy istent készülnék megérinteni. Előbb a makkot dagasztó vastag abroncsot tapintottam az ujjhegyemmel, majd csiklandós köröket rajzolván az érzékeny húrra, eljutottam a kúp meglepően tág nyílásáig, ahonnan ingerlő szagok csaptak az orromba.

Egyszerűen lenyűgözött eme páratlan hímtag. Bódultan álltam Xamakrón előtt, miközben ajkaimat ellenállhatatlanul vonzotta a gigászi szerszám, amit helyesebb tán gerendának nevezni, hiszen a méreteit tekintve leginkább a hajók vázát

összetartó hatalmas rönkökre hasonlított, csak éppen eleven változatban.

Midőn a makk alatt megragadtam az óriás karót, az ujjaim nem értek össze körülötte, és két kézzel sem sikerült az egészet átölelnem. Olyan volt ez, mintha egy álom kacérkodott volna velem, hogy gúnyt űzzön a vágyaimból, s amikor visszazuhanok az ébrenlétebe, odaátról csúfondárosan szembe kacagjon. Csak-hogy a tébolyult tenger veszett haditáncra nem lehetett álom, miképpen a kapitány borgózós lehelete sem, és mivel belehaltam volna, ha egy pillanattal is többet várok, elszántan a falloszra vettem magam.

Xamakrón valami tiltakozásfélét morgott, de engem nem érdekelt a kifogása, s mohón falni kezdtem azt a káprázatos ékszeret, melyet a csupa izom lábai közt viselt. A makk ugyan nem fért a számba – hogyan is fért volna be egy ökölnyi gyümölcs –, ám az ajkaimmal történő érintése így is csodálatos élményt jelentett a számomra, ráadásul ez volt az első eset, hogy így közel kerültem a férfi szerelemhez. Áhítattal csókoltam a meleg bárosnyit, nyelvem az ízét kutatta, s míg arccommal beborítottam az élettlen dárda végét, kezem végigcsúszott a kőkemény nyélen, hogy odalent felderítse a tojások milyenségét.

Természetesen azok is jóval nagyobbra termettek a szokásosnál, el sem fértek a tenyeremre, s amint szorongattam őket, az volt a benyomásom, hogy parittyaköveket vettem az ujjaim közé. A súlyuk alapján nem lehetett kétségem afelől, hogy temérdek mennyiségű nektárt rejtenek előlem, amit persze meg akartam kapni, és ezért kettőzött erővel habzsoltam a kipirult makkot. Gyakorlatlan nyelvem hamar rátalált a gyönyörhöz vezető útra, egyre merészebben taposta a kéjjel hintett rögöket, noha azt megelőzően sohasem lépett hasonló ösvényre.

Szívtam és haraptam a lüktető húsrudat, ám keménységének mit sem ártott az én szerelmes marásom, sőt a kapitány – elvetve korábbi ellenkezését – még vadabb támadást követelt:

– Gyerünk, Szimonidész, harapj megint, csakhogy erősebben! És markolász lent is, bátran ingereld a golyóimat!

Amennyire tőlem telt, teljesítettem a kívánságait, és igyekeztem minél nagyobb területet bejárni a számmal a fenséges falloszon. Hogy nem ment könnyen, annak két oka is volt: egyrészt a hatalmas kiterjedése gátolt a lelkiismeretes munkában, másrészt a rakoncátlan hullámok ide-oda vetettek a hajón, és igencsak meg kellett kapaszkodnom a vastag buzogányban, ha nem akartam folyton előlről kezdeni a műveletet. Márpedig nem akartam, hisz amit az ajkaimmal és a nyelvemmel csináltam, az maga volt az álmaim netovábbja, addigi életem legszebb, legpompásabb cselekedete, és bolond lettem volna akár egy pillanatra is abbahagyni.

Xamakrón valósággal megfeszült a kéjtől, de a gyönyört még nem ére el, holott minden mozdulata azt célozta, hogy közelebb kerüljön a kilövelléshez. Irdatlan kezével megragadta az üstökömet, s arcomat visszairányította a makkra, amelyet dühödten csépel az ajkaim alatt. Tudtam, hogy a szilaj csődört már csak hajszal választja el a gyönyörűségtől, épp ezért a számat a mély kráter köré forrasztottam, s amikor megindult az áradat, az első lövések a torkomat érték. Meleg, sós íz töltötte meg a szájrüregemet, s egy pillanat múlva kénytelen voltam visszahúzni a fejemet, mivel csordultig teltem odabenn.

Xamakrón örjögött, túlbömbölte még a vihart is, én meg arra gondoltam közben, hogy az ordítása Athénig hallatszik.

Még mielőtt nyelhettem volna, a tomboló vulkán újabb lávadagot köpött felém, s ezúttal a homlokomat találta el, majd rögtön utána az arcomat. Nem tűzök, ha azt állítom, hogy a sűrű magma szinte égette a bőröm, mégsem kíváncsoztam semmiféle hűsítő után.

Gégémet enyhén csípős íz járta át, amint kortyonként lecsúszott torkomon a mámorító nedű, mintegy megrészegetve zsengetestemet, amelyben ugyancsak forrtak szerelmi nedveim. Régóta ágaskodott a kakasom, de most mindkét kezemmel a kapitányt dögönyöztem, Xamakrón pedig nem nyúlt hozzám, a láthatatlan csap zárva maradt, és későbbre tolodott az élvezet ideje.

– Micsoda kurafi vagy te, Szimonidész – nyögte a megkönynyebült csődör, és sikamlós szerszámát a képembe törölte. – Puha ajkaid nagyszerűen kényeztettek, és amíg élek, emlékezni fogok rád.

Megpróbáltam viszonzni az elismerést, de a lankadó nyárs vége becsúszott a számba, és így hiába kerestem magasztos

szavakat. A fokozatosan zsugorodó makk teljesen eltömte a szájrészem, mialatt én leírhatatlan büszkeséget éreztem, hogy felül végre elvesztettem a szüzességemet, és nyelvhegyemmel tisztára súroltam az egyre lágyuló kúpot.

Xamakrón elégedetten nyöszörgött, ujjaival a hajamat borzolta, majd megmarkolva göndör fűrtjeimet, durván felrántotta az arcomat, hogy lenyalja róla a saját áradását. Mikor az ajkaimat érintette, nyelvemmel a nyelvéhez csaptam, és csókra ösztönöztem. Különös érzés volt egy ilyen óriással csókolózni, ellenben rendkívül kellemes, s attól kezdve sohasem mulasztottam el megcsókolni a szeretőimet.

Őszinte sajnálatomra a kapitány egy-kettő elunta az efféle nyalakodást, és eltaszított magától, mintha megcsömörlött volna tőlem.

- Elég ebből, fiú, reggelig pihennem is kéne.
- Ne légy igazságtalan velem, Xamakrón – mondtam, és felgyűrtem a klitonomat. – Nézz oda, én is férfi vagyok.
- Mi a csudáról beszélsz? – kérdezte bambán az óriás.
- Csak azt ne mondd, hogy nem látod az ágacskaamat.
- A kapitány elvörösödött.
- Arra az izére gondolsz, ami az ágyékdoból kiáll?
- Tartozol nekem annyival, hogy kipumpáld belőle zamatos cseppeit.
- Ugyan már, Szimonidész, hiszen még gyerek vagy.
- Az imént másképp beszéltél – erősködtem. – Igaz, nincs akkora szerszámom, mint neked, de ez legalább befér a fontos helyekre.

Xamakrón gúnyosan felnevetett, és a térdét csapkodta.

- Te tényleg azt hiszed, hogy én a számmal kielégíttelek?
- Miért ne, elvégre a szeretőd vagyok.
- Átkozott kölyök, hát térj már észhez! Csak nem képzeled, hogy lehasalok egy taknyos előtt!
- Rendben van, de Anaxilaosznak majd azt mesélem, hogy megerőszkoltál. Tudod, ő milyen, megbosszulja a barátain esett sérelmet.
- Sosem fogod őt viszontlátni.
- Az meglehet, azonban üzenhetek neki. És írni is megtanultam.
- Az istenekre mondom, hogy ez zsarolás!
- Sajnálom, kényszerítettél rá. – Figyelmeztetőleg meghimbaltam a nyársamat. – Nos, játszol velem, vagy eltegyem?
- Nem szívesen húznék ujjat Anaxilaossal, inkább engedelmeskedem.

Egy kis ravaszság tehát segített, hogy a kapitányt rábírdjam a viszonzásra, és jólesően figyeltem, amint a hatalmas testű férfi leborul előttem. Valóban a hasára kellett feküdnie, hogy felkönyökölve pontosan szembe találja magát a fegyveremmel, és amikor kinyitotta a száját, az fordult meg a fejében, hogy akár egészen elnyelhetne. Ez persze túlzás, ám ami a szája méretét illeti, az sem volt mindennapi.

Xamakrón fűrgén és ügyesen dolgozott, s amíg ajkaival a kiálló ágamat igyekezett lenyesni, két kezével a combomat gyúrta.

- Ez kellemes – sóhajtottam kéjesen –, de azért nyelveltek már nekem jobban is.

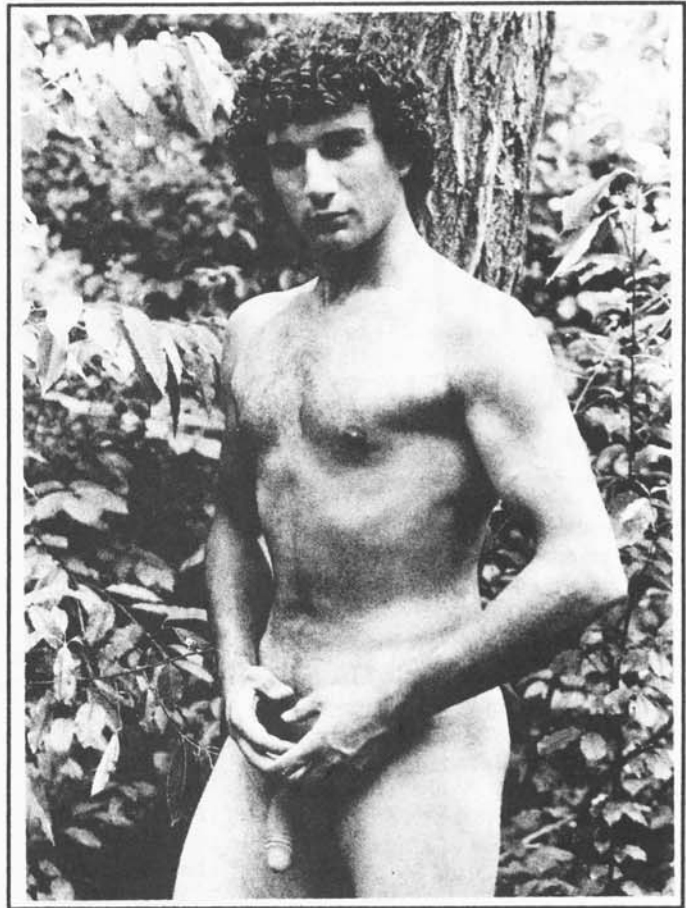
Miután a kapitány elvégezte a feladatát, bőségesen meglocsoltam kiszáradt gégejét, s csak azután kezdtem férfiassága dicséretébe.

- A fegyvered oly lenyűgöző, Xamakrón, hogy jó pénzért az Agorán kellene mutogatnod. Azt hiszem, ha még száz évig élnék, akkor sem látnék többet a tiédhez fogható hatalmas falloszt, úgyhogy szorgalmazni fogom a szobrásoknál, hogy örökössék meg az utókor számára, magam pedig frásba foglalom majd e mesés kincsedet.

- Hagyd ezt, Szimonidész, már nem kívánom hallani a hízelgésedet – mondta a kapitány, és a képembe ásított. – Elfáradtam, aludni szeretnék.

Ami azt illeti, az én szemeim is karikásak lehettek, mert leheveredtem az óriás mellé, és nyomban elaludtam a vergődő hajón.

Reggel arra ébredtem, hogy Xamakrón az embereit noszogtatja a fedélzeten, akiket az éjszaka folyamán észre se vettem. Kilépve a sátorból a végtelen tenger fodrozódó tükre köszön-

tött, s az orkánnak immár nyoma sem volt, mintha nem is lett volna igaz az éjszakai vihar.

A bárka két oldalán meztelen rabszolgák eveztek, Xamakrón két fegyverrel fel-alá járt köztük, szakadatlanul szidalmazva őket. Félelmetes kezében ostort csattogtatott, és ha úgy gondolta, kíméletlenül végigsapott egyik-másik rabszolgán, amiktől azok szaporábban emelgették az evezőt.

Elsétáltam a hajó orrába, ahová előző este a teknősökkel együtt megérkeztem, s ekközben alaposan szemügyre vettem a felakasztott férfit, akinek nem a nyakára, hanem a hóna alá csomózták a kötelet.

Fiatal volt és jóképű, jellegzetes hellén vonásokkal az arcán, amiből arra következtettem, hogy nem lehet rabszolga. A nap és a sós levegő kisebeztek a bőrét, ugyanakkor korbácsnyomokra bukkantam a lemeztelenített hátán, és akaratlanul is szánalmat éreztem iránta. Még élt, amikor megálltam mellette – szaggatottan és hangosan lélegzett –, noha más fickó aligha bírta volna eddig a kötélén. Jó lett volna ismerni a bűnét, hogy esetleg közbenjárjak az érdekében, ám a szenvedő ábrázatára pillantva tudtam, hogy ő nem fog beszélni.

Tovább ballagtam a fedélzeti korlátig, és csak ott döbbsentem rá pillanatnyi helyzetem tragikumára: akármerre néztem, vizet láttam, Attika partjai rég belevesztek a messzeségbe, én meg egyenest a vész karjaiba tartottam, hiszen ország-világ azt beszélték, hogy a perzsák Ciprus ellen törnek. Ki tudja, gondoltam, talán rám is hasonló sors vár a szigeten, mint arra a szerencsétlen hajósra, aki mögöttem lóg, hogy kínhalállal veggezze be az életét.

Eszembe jutott a családom és Anaxilaosz, no meg mindaz, ami az athéni lételemet jelentette, de mert az emlékek még jobban elsomorítottak, inkább visszatértem Xamakrón közelébe, hogy a rabszolgák falloszát mustráljam.

Két hétig tartott az út a ciprusi kikötőig, ezalatt minden éjjel együtt háltam a kapitánnyal, s az út végére annyira hozzászoktam a szerszámához, hogy az utolsó éjszaka már nem is találtam érdekesnek.

A barátságtalan kikötőben szavak nélkül búcsúztunk el egymástól, s mire elvegyültem az idegen sokaságban, Xamakrón alakja álommá foszlott az emlékezetemben.

(folytatjuk)

Pesti MELEG MŰSOR

FEBRUÁR

Budapesti Kamaraszínház a Károly Körúton
(VII., Asbóth u. 20.)

5., péntek: Mámor
10., szerda: Mámor
26., péntek: Mámor

Fővárosi Operett Színház
(VI., Nagymező u. 17.)

5., péntek: Órült nők ketrece
6., szombat: Órült nők ketrece
7., vasárnap: Órült nők ketrece (du. 1/2
3)
9., kedd: Órült nők ketrece
10., szerda: Órült nők ketrece
11., csütörtök: Órült nők ketrece

Karinthy Színház
(XI., Bartók Béla út 130.)

13., szombat: Fiúk a csapatból
21., vasárnap: Fiúk a csapatból

Merlin Színház
(V., Gerlóczy u. 4.)

16., kedd: Petra von Kant keserű
könnyei
17., szerda: Petra von Kant keserű
könnyei

PETRA VON KANT KESERŰ KÖNNYEI

Szombat este, abszolút szabad szombat este. A kedvesem telefonját hiába várom, pedig már fél hét. Azért sem leszek szomorú! A MÁ-SOK programajánlatában olvastam a darabról. Pont erre van szükségem, keserű könnyek...

Hét órára odaérek. Még van jegy. Kétszáz forint. Kis színpadterem a volt Fővárosi Tanács Kultúrházában. Középen a színpad, amit arényszerűen körülül a gyér nézőközönség. Talán fél ház. És remek előadás! Nem láttam a filmet, ezért is könnyebb a helyzetem. Nincs összehasonlítási alap. Bár a darab lehet, hogy azt is kiállná. Ez pedig komoly mérce.

Egy zseniális, tragikus sorsú ember egyik körmondata az életről, a meleg életről, a szerelemtől, ami ez esetben két nőt, egy sikeres, középkorú, arisztokrata származású divattervezőt és egy fiatal proli lányt köt össze sorsszerűen. Egy parabola két csúcsa. Semmi sem közös bennük, csak a testi vágy, de az sem egyforma intenzitású. A végkifejlet már a kezdetben benne foglaltatik, a Fassbindertől megszokott drámai mélységgel. És mindez egy fantasztikus előadásban.

Lázár Kati, Petra megszemélyesítője fekszik az ágyban, a házvezetőnő tüsténkedik körülötte. Felkel, furcsa, imbolygó, kacszázó léptekkel közlekedik. Zavaró, nem nőies, nem szép... Aztán beindul a cselek-

mény. Jön Bodnár Erika és egész világot hoz magával. A rejtetten leszbikus, férjezett, rebbenésekkel, vágyódásokkal és gyötrelmekkel teli asszonyét. Érett, komoly, nagyon szép alakítás, minden pillanata igazi élmény.

Megjelenik a fiatal lány, Karin (Bozó Andrea), aki majd a vágytitokzatos tárgya lesz. Kicsit alacsony és jelentéktelen egy leendő sztár manökennek, de hamvasan bájos, aranyosan buta és szép husika. Igéretes kezdet. És ott van a színen Nagy Mari alázatos, háttérbe húzódo, tiszta mindenestől cselédje.

És jön, és él, és szenved, és mindent betölt, elfed és betakar Petra, Lázár Kati. És alig várom, hogy menjen már a szoba egyik végéből a másikba, mert annyira szeretem ezt az idétlen járását. Meg annyira igaz, hiteles minden gesztusa.

Néha kuncogok, mint egy tinédzser lány, amikor Petra szenved, ugyanakkor zavarban vagyok, hogy kuncogok, de úgy csindlja, éli, hogy muszáj. Mint az igazi, nagyon jó színházban, a tragédia és a komédia egyszerre van jelen, egy pillanatban, szétválaszthatatlanul.

Függöny. Gyér, vagy közepes taps. Több nagy színművész, egy jó rendezés – Jordán Tamás –, szálilingózó emberek. Ennyi...?

T.Z.

A FEKETE FEMINISTA

„Az erotikus tartalom hozza létre azt a hatalmat, amely egy másik emberrel való mély közösségből fakad. Az öröm közös megtapasztalása, legyen az testi, érzelmi, lelki vagy intellektuális, hídként működik a résztvevők között; az öröm alapul szolgálhat arra, hogy megértsék egymásban az eltérőt, ugyanakkor csökkenti a másság általi fenyegetettség érzését.” Ez az idézet a tavaly elhunyt afroamerikai költőnőről, Audre Lorde-tól származik. Ha valaki, ő igazán ismerhette a másság, a kirekesztettség, a kisebbségi lét érzését. Fekete volt a fehérek között, feminista a patriarchális társadalomban és leszbikus.

Lorde Harlemben született. A Hunter College-ban végzett könyvtár szakon és a Columbia Egyetemen doktorált. Egy ideig könyvtárosként dolgozott, majd a 60-as évektől katedrát kapott. Először a Columbia Egyetemen, majd huzamosabb ideig Berlinben tanított. A világ több egyetemén is tiszteletbeli doktorrá avatták. 1989-ben megkapta az Amerikai Könyvdíjat, 1973-ban pedig a Nemzeti Könyvdíjra jelölték. Egész életében aktívan, mondhatni forradalmi hevülettel tevékenykedett a szociálpolitika területén. Létrehozott a dél-afrikai nők támogatására egy szervezetet és megalapított egy feminista könyvkiadót is. Soha nem titkolta politikai és szexuális hovatartozását. Évekig élt együtt nagy szerelmével Francesszal, egy fehér asszonnyal, akivel közösen nevelték gyermekeiket. Versei is a nők egymáshoz való vonzódásáról és kiszolgáltatott helyzetéről szólnak.

1978-ban tudta meg, hogy rákja van. Tizennégy évig küzdött ellene, a tőle megszokott kemény elszántsággal, de végül kettőjük harcából a betegség került ki győztesen.

Fejed Benő

Én és az AIDS

A Golden Book kiadó gondozásában jelent meg az *Én és az AIDS* című riportkönyv, amely a hazai AIDS-betegekkel készült interjúcsofon kívül más nézőpontból is vizsgálja a témát.

A kötet kiskereskedelmi forgalomban nem kapható, csak a kiadótól lehet megrendelni postai levelezőlapon 178 Ft + postaköltség utólagos kifizetésével a következő címen:

G.B.Kft., 1506 Budapest 116, Pf. 133.

KELET-EURÓPAI ÚTIKALAUZ

A Spartacus, a nagy, egész világra kiterjedő gay útikalauz hazánkban és a többi kelet-európai országban nehezen beszerezhető és nagyon drága. Ezen próbál segíteni a lengyel Softpress kiadó, a *Gay Guide Eastern Europe 92/93* című füzetével.

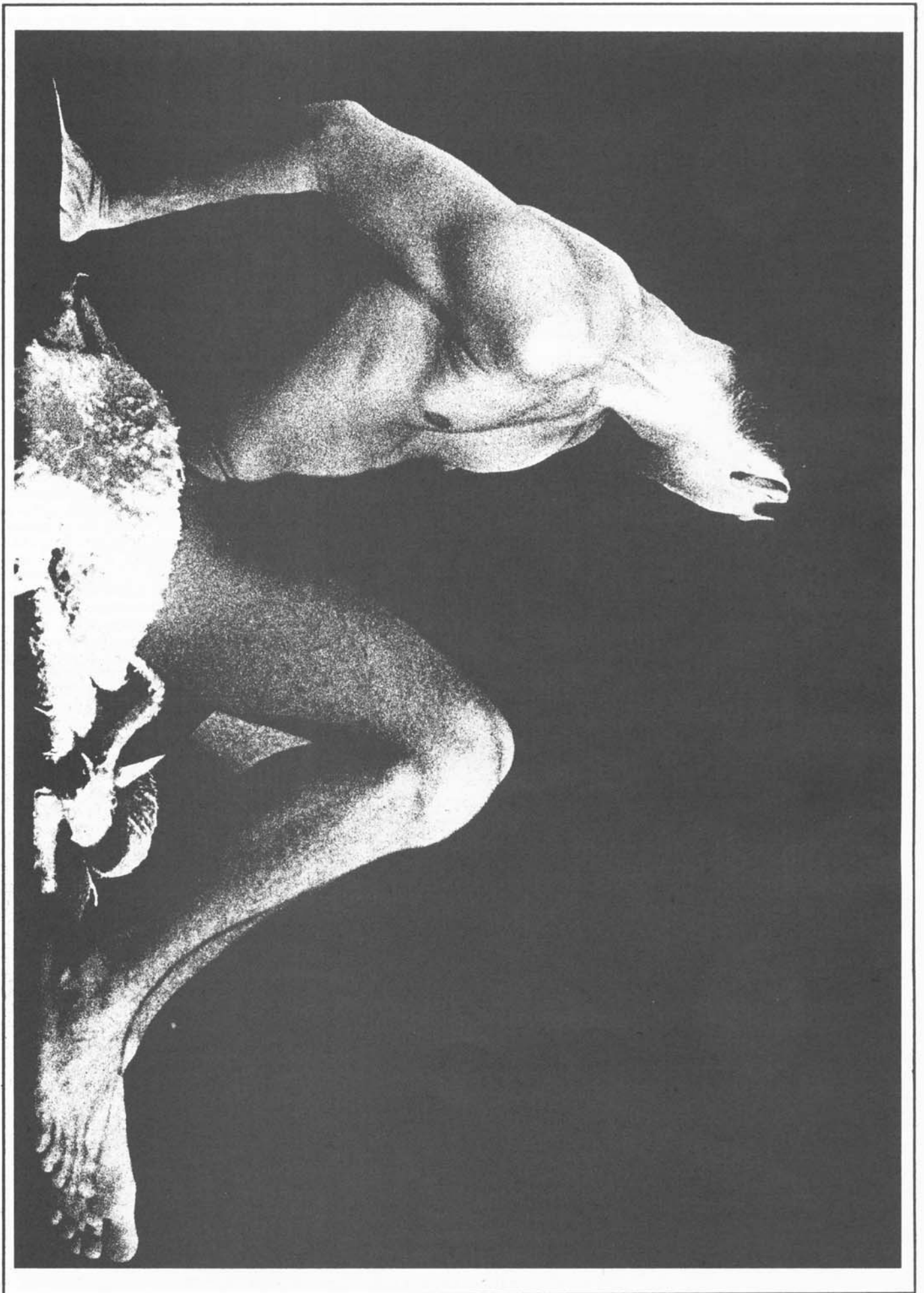
A 32 oldalas kiadvány Ausztria, Bulgária, Horvátország, Csehország, Szlovákia, Észtország, Németország (keleti fele), Magyarország, Litvánia, Lengyelország, Románia, Szlovénia és Jugoszlávia (Belgrád) meleg szempontból legfontosabb adatait sorolja fel. Megtalálhatók benne az egyesületek, információs irodák, folyóiratok, bárók, kávéházak, disz-

kók, vendéglők, találkozóhelyek, szaunák, fürdők, nudista strandok címei és néhány nagyváros vázlatos térképe.

Természetesen számításba kell venni, hogy a meleg szórakozóhelyek gyakori változása miatt néhány cím már elavul mire az olvasó kezébe kerül, de mindenképpen segít a kis útikalauz az alapvető tájékoztató pontok megtalálásában. A könyv angol nyelvű, de minden országnál saját nyelvű ismertető is olvasható.

A *Gay Guide Eastern Europe* megrendelhető utánvétellel a MÁSOK szerkesztőségében:

(1461 Bp., Pf.388). Ára 80 Ft.

UTAZZUNK EGYÜTT

Ezúttal elsősorban a közelgő három napos márciusi illetve a szintén három napos húsvéti ünnepekre, erre a két hosszú hétvégére ajánl egy-egy hazai illetve ausztriai programot az utazási iroda. Mindkét programnál az utazás egyénileg történik. Ezért elsősorban autóval rendelkező társaságok jelentkező leveleit várják. Kérik azonban azok jelentkezését is, akik személygépkocsijukkal szívesen vennék el olyan társukat akik szintén részt vennének a programon, de nincs kivel illetve nincs mivel utazniuk.

Őrség – Göcsej

Négy napos program, melynek keretében felkeressük – írták tervezetükben az iroda képviselői – hazánk kevésbé ismert, látnivalókban bővelkedő néprajzi tájegységét. Felkeressük a környék nevezetességeit (tájházak, XIII. századi templomok, néprajzi múzeumok, stb.), rövid gyalogtúrákat teszünk. Az egyik nap kirándulunk a közeli Szlovéniába is (útlevelét mindenki hozza magával!). Az elhelyezést önálló, 4-6-8 személyes parasztházakban lesz, ahol a tulajdonos nem lakik ott. Az ellátást mindenki egyénileg oldja meg, de esténként közös piknikeket szerveznénk, mindig más-más háznál (jó idő esetén a szabad ég alatt), ahol hosszú beszélgetésekkel, zenével, táncsal és vidám játékokkal töltenék el az időt. Húsvétkor felelevenítenék a

közismert szokásokat: tojásfestés (kinek van a legszebb hímestojása?), locsolódás, tojásverő verseny (itt nem kell semmi rosszra gondolni!), melynek fődjája egy nyuszi. Természetesen gondolunk azokra is, akik mindkét időpontban szeretnének utazni, így két különböző programot állítottunk össze.

Időpontok: március 12-15. illetve április 9-12.

A program ára: 2500 Ft/fő, mely összeg tartalmazza a három éjszakai szállás és egy közös vacsora költségét.

Jelentkezési határidő:

február 25. illetve március 16.

Ausztria

Azoknak, akik hosszabb időt szeretnének húsvétkor együtt eltölteni, ajánljuk ezt a programunkat. Ausztria egyik legszebb tartományába, Karintiába szervezünk üdülést. Az elhelyezést 2-4-6 személyes apartmanokban biztosítjuk a közkedvelt Millstätter-tó partján, 2000-2500 méteres hegycsúcsok között. Az ellátást itt is mindenkinek egyénileg kell megoldania. Amennyiben megfelelő létszámú érdeklődő lesz (legalább tíz fő), úgy itt is közös kirándulásokat szerveznénk a környékre.

Időpont: április 7-12. (hat nap). Természetesen ez az időpont tetszés szerint hosszabbítható és esetleg rövidíthető is.

Részvételi díj: 8000 Ft/fő-től (attól függően, hogy hány személy veszi igénybe az apartmant).

A programhoz igény esetén költőpénzt is biztosítottunk.

Jelentkezési határidő: március 22.

Kérjük, hogy jelentkezéskor az idő rövidsége miatt a belföldi programnál 1000 Ft/fő, a külföldi programnál pedig 2000 Ft/fő foglalót szíveskedjenek küldeni. A részletes programokat csak az előleg befizetőinek küldjük meg, hiszen úgy gondoljuk, a legfontosabb tudnivalókat itt már egyszer leírtuk.

Természetesen továbbra is értékesítjük – közölték az iroda képviselői levelükben – a MANTOURS programjait. Várjuk ezeket az utakra is a jelentkezéseket. Már most szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy a nyáron közös üdülőprogramot szervezünk Spanyolországba, Sitgesbe a híres, mindkét értelemben meleg üdülőhelyre. Az időpont augusztus második felében lesz. Az utazást repülővel tervezzük. Érdemes elkezdni a pénz gyűjtését!!! A részletes leírással a márciusi számban jelentkezünk. Addig is várjuk érdeklődő leveleiteket mind a márciusi, mind az áprilisi programjainkra.

Címünk továbbra is:

1462 Budapest, Postafiók 740.

VÁRTURÁK ZEMPLENENBEN

Most a szokásosnál is hosszabb együttlétre csábítalak benneteket. Május 12-től, csütörtöktől 16-ig, vasárnapig tartó felfedező útra indulunk a Vándor-Mások csapatával és az érdeklődőkkel. Az ország legkeletibb hegysége, a Zemplén bejárása a célunk.

Kishutától délnyugatra fekszik egy gyönyörű völgyben a rostállói kulcsosház. Ez lesz a bázisunk, mert ideális helyen fekszik a környék majd' minden látnivalójának a megközelítéséhez. Ez a házikó emeletes ágyakkal, melegvizes zuhanyzóval és konyhával felszerelt szálláshely és mindössze 250 forintba kerül fejenként és éjszakánként.

A Budapesttől 300 kilométerre fekvő Rostálló kisvasúttal és közúton egyaránt megközelíthető. Mára a vonatjegy borsos ára és az egyre emelkedő benzinköltség miatt már igen költséges az ilyen távolságra lévő kirándulóhelyek megközelítése (Budapestről közel 900 Ft), ezért gondoltam, hogy olcsóbb a huzamosabb ott-tartózkodás, mint az oda-vissza ingázás.

Program:

– május 12-e, szerda: érkezés Budapestről 10 órakor Sátoraljaújhelyre. Rövid városnézés, majd a Füzéradványi arborétum megtekintése (5 km). Ezután ebéd egy étteremben, s végül irány a szállás.

– 13-a, csütörtök: látogatás a hollóházi porcelángyárban és múzeumban. Ezután I.ászlótanya (Károlyi-kastély), Nagy-Milic (895 m), Füzér (vár), Nagybázsva (szikla), Koprina (638 m). Ezt az útvonalat nem kizárólag gyalogosan tesszük meg, autóbuszutak is közbe vannak iktatva.

– 14-e, péntek: az Istvánküti-nyírest (szibériai növénytársulás), a Tokár-tető (742 m) és Regéc várát keressük fel.

– 15-e, szombat: Telkibányára (múzeum, görög templom, kopjafás temető), a Dobogó-hegyi pálos kolostorhoz és Amadé várának romjaihoz megyünk. Este táborozunk.

– 16-a, vasárnap: csónakázás a Kőkapui-tavon, pakolás, takarítás. Hazafelé városnézés Sárospatakon (kb. 16 óráig), esteire Budapestet vagyunk.

A túrák 20-24 kilométeresek, de jelentős mértékben lerövidíthetők.

Költségek: útiköltség Budapestről 900 Ft, Miskolcra, Nyíregyházáról 250 Ft,

– étkezés közösen előállítási áron + étterem,

– helyi közlekedésre, belépőkre kb. 500 Ft.

A programhoz bármikor lehet csatlakozni menet közben esténként a Sátoraljaújhelyre 20 óra 55 perckor érkező budapesti gyorsvonattal, vagy személygépkocsival utazva. (Kérlek, hogy a jelentkezéskor a későbbi csatlakozási szándékodat külön említsd meg.) Haza-utazáskor vasárnap reggeli indulás esetén már 14 óra 47 perckor meg lehet érkezni a Keleti pályaudvarra.

Jelentkezi Várturák jelígyével a szerkesztőség címen lehet húsvéti, vagy személyesen a Vándor-Mások túráin április 18-ig.

Ha felébredt a kíváncsiságod a kínált programok iránt vagy kedvet kaptál a társasági együttlélthez, örömmel várunk. Hívd el a barátaidat, bíztasd az ismerőseidet is.

GaZsi

SZÜLINAP

A Vándor-Mások 1992. december 26-án ülte meg első születésnapját. Az ünneplés egy könnyű sétával indult, a Pilist bejáró túrasorozat részeként. Kezdődött, ahol egy hónappal korábban befejeztük és ott végződött, ahol majd a következőt kezdjük.

Karácsony másnapján, az évésbe, ivásba belefáradt, elgyötört, maroknyi csapat gyűlt össze, hajnali 11 órára. Kristálytisza, hideg, napfényes időben vágunk neki a Pilis lankáinak. Ez az út a legkényesebbeknek is kedvére való lett volna. Késői kezdés, alig tíz kilométeres séta, csupán 250 méteres szintkülönbség. Szegény túravezető kapott is e miatt csipkelődő megjegyzéseket: „Mi van, már csak ennyire futja? Eltunyultunk a nagy karácsonyozásban?” De ő csak mosolygott szelíden, mert lelki szemei előtt felkódlóttak már az eljövendő, embert próbáló kaptatók. Most ezen a békés napon hagyott minket gyönyörködni a csodás pilisi tájban, nem akart senkit a jövő rémképeivel nyugtalanítani.

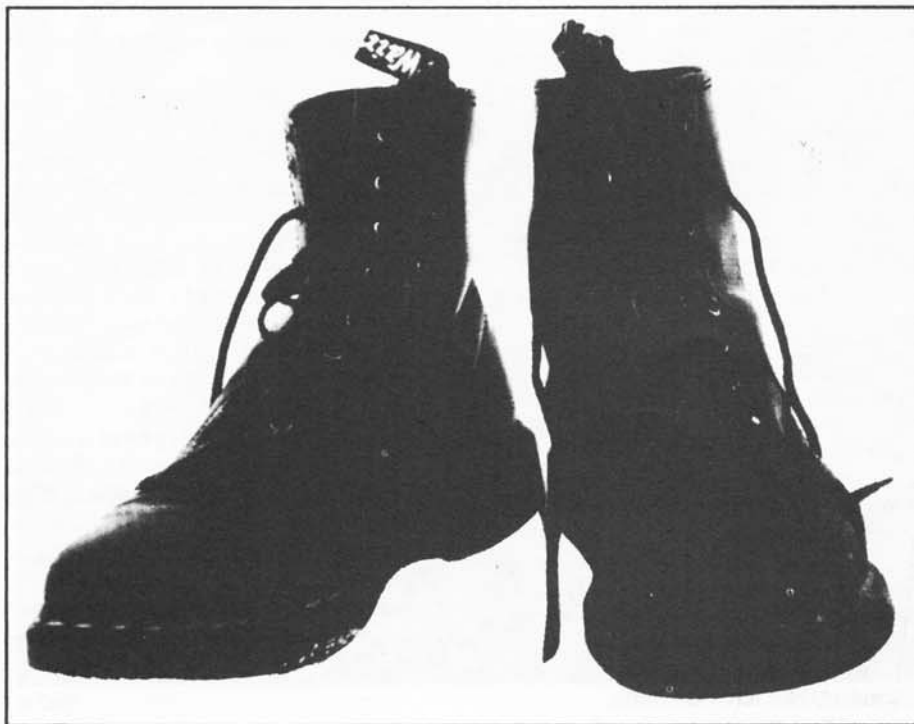
A déli-délutáni séta után jött a nagy pillanat: az egyéves köszöntése. Estére a társaság kipiheve és jócskán kibővülve ismét összegyűlt, hogy a kirándulásokon készült diafilmek vetítése mellett idézze fel az elmúlt év közös emlékeit. Az elmúlt tizenkét túra gyönyörű tájait jártuk be új-

ra képzeletben. Végre kényelemben, nyugodtan, lihegés és légszomj nélkül tudtunk egymással beszélgetni, amikor váratlan sötétség fullasztotta belénk a szót, akasztotta meg a falatot a torkunkon, irányította cigányútra a kortyot.

A következő pillanatban imbolygó fénysugár kezdte önteni fényét és melegét. Pici gyertyaláng, amely az egyéves ünnepeltet, a Vándor-Másokat köszöntötte. A parányi fényt nyolc hófehér marcipán angyalka állta körül, megemlékezve a legelső túra résztvevőiről, akik akkor nyolcan tették meg az első közös lépéseket. Az elsők, a pionírok választhattak egy-egy angyalkát maguknak, a többieknek a hatalmas torta jutott, s rá egy korty pezsgő.

De hogy mindez ne hogy megakadjon valakinek is a torkán, elhangzott egy rövid ünnepi beszéd. A szónok megköszönte vezetőnk ötletét, türelmét és kitartását, hogy minden hónapban legalább egyszer kimozdít, közösségbe visz néhány embert, programokat szervez. Abban a jóleső tudatban oszlott fel a társaság, hogy már jó előre kész a következő évi program és egyre többen csatlakoznak majd hozzánk, legyőzve kényelmességüket és lustaságukat.

-pe -II

Vándor-Mások

Február 14., vasárnap

Találkozás: 7 óra 30-ig az Árpád-hídi autóbusszállomáson a 6. kocslállásnál. (Megközelíthető a 3. metróval.)

Útvonal: Píllscsév – Vörös út – Fekete-hegy – Píllsszentlélek – Hirsch-omrok – Miklósdéák-völgy – Píllsmarót.

Táv: 17 km

Szint: 520 m

Költségek teljes áron: (végig autóbusszal) 290 Ft

Érkezés: 16 óra 45-kor (a Dunakanyaron át) Árpád-híd autóbussz-végállomásra.

Március 15., hétfő

Találkozás: 7 óra 15-ig az Árpád-hídi autóbusszállomáson a 8. kocslállásnál. (Megközelíthető a 3. metróval.)

Csatlakozási lehetőség: 7 óra 51-kor Békásmegyér, és 8 óra 05-kor Szentendre HÉV-megálló illetve végállomás elnevezésű távolsági autóbussz megállóhelyeknél.

Útvonal: Píllsmarót – Bodzakerthi vápa – Hosszúhegy – Szabó-hegy – Téry út – Dobogókő – Két bükkfa nyereg.

Táv: 12 km

Szint: 700 m

Költségek teljes áron: (autóbussz 212 + HÉV 38 =) 250 Ft

Érkezés: 15 óra 30-kor a Batthyány térre.

Április 18., vasárnap

Találkozás: 8 óra 30-ig a Batthyány téri HÉV-végállomáson a III. vágány végében. (Pomázig előre megváltott menetjeggyel!)

Útvonal: Két bükkfa nyereg – Római út – Ráró-hegy – Enyedi halála – Fárlói kút – Vaskapu turistaház – Esztergom.

Táv: 17,5 km

Szint: 350 m

Költségek teljes áron: (HÉV 38 plusz autóbussz 194 =) 232 Ft

Érkezés: 17 óra 45-kor Árpád-híd autóbussz-végállomásra.

Tisztelt Uram!

Elnézést kérek, hogy zavarom önt, de sajnos nem tudom, kihez fordulhatok a kéréssel. Én egy 26 éves, román egyetem hallgató vagyok Bukarestben. Sok kínlás után, egy éve végre beismertem magamnak, hogy gay vagyok. Először jó volt, mert magamra találtam. De ugyanakkor megjelent az egyedüllét is. Itt Romániában nagyon veszélyes gay-nek lenni, és sajnos nehezen lehet őszinte barátokra találni. Itt nincsenek gay bárok, klubok, vagy rendez találgahelyek, ahol emberi körülmények között lehessen ismerkedni és beszélgetni. Ezért szeretnék magyar barátokkal levelezni, ha lehetséges, bár elég gyengén beszélek és fók magyarul, mivel hogy csakis román nyelven tanultam. Egyébként én Aradról jöttem ide tanulni.

Egy pár adatot adnék rólam: 181/66, inkább sovány testalkatú vagyok, barna haj és szem. Szeretek olvasni, utazni, új helyeket, embereket, mentalitásokat megismerni, szeretek beszélgetni, szórakozni, álmodozni. Érdekel a művészettörténet és a művészek. Őszinte és barátságos vagyok. Ha önöknek nem áll módjukban segíteni, legyen szíves továbbítsa leveleimet egy olyan helyre, ahonnan pozitív választ kaphatok. Tisztelettel: Adrian.

***

Nekünk nem áll módunkban segíteni, ezért a legilletékesebbhez, az olvasókhöz továbbítjuk a levelet. Aki válaszolni kíván Adriannak, az küldje el szerkesztőségünkbe a választ egy 17 forintos bélyeggel ellátott lezárt borítékban. A szerkesztőségnek címzett borítékra (amibe

a másik, a címezellen borítékot teszi) írja rá: Adrian.

***

Kedves MÁSOK! Szervuszok Kaliforniából! Magyarul tanulok, de sajnos még nem tudok írni magyarul. A szép magyar nyelv nagyon, nagyon nehéz. Please forgive me if I write you in English. I had read about your newspaper MÁSOK in the American gay magazine, The Advocate, and recently I found your address in the Spartacus gay guide.

I would be very interested in reading about gay life in Hungary. Also, this should help me learn more Hungarian.

Perhaps I could also place an ad (apróhirdetés) in a future issue to try to find a Hungarian gay levezető társat. Jó levélíró vagyok. Fordító vagyok (németül, franciául, spanyolul és svédül) és novellaíró. Magyarul tudja felelni levelemre. Nagyon szépen köszönöm. Szívélyes üdvözléssel: Eric.

Cím: Eric Wilson 1319 Pearl Street, Santa Monica, CA 90405, USA.

***

Bár mi is szívesen leveleznénk Eric-vel, de szemben veled, nem vagyunk túl jó levélírók, és a kötelező napi penzumot letudva örülünk, ha nem látunk tollat és papírt. Ezért vérdő szível, de közkinccsé tesszük címét. Ifjú nyelvtanárok, munkára fel!

***

Sziasztok!

Rendszeres olvasótok vagyok Dunaújvárosból. Már régóta készülök megdicsérni benneteket, főként a harcok kiállításokért ügyünkben, mert szerintem

pikáns kis fiú-sztorikat bármilyen ócska, ocsmány erotikus lap tud hozni, de az ugyebár nem minden...Ne értsetek félre! Ez is kell a lapban, meg a hirdetések is. De másképp mutat ez itt nálunk, és másképp egy afféle piac-(malac-)orientált szarban.

Nos, ami nagyon megfogott, az a homotörténelmi sorozat volt és az irodalomtörténelmi frás Ujszászy úr tollából. Nagyon kell! Nagyon kell a világ homokultúráját propagálni ebben a kis országban. Hogy mi is lássuk, és mások is lássák, mi is ez, mit is adott eddig a világkultúrának. Ez tán több önbizalmat ad, mint tíz utcai demonstráció, nekem legalábbis. Persze arra is szükség van. Mint ahogy szuper volt a meleg filmajánlat is (Fassbinder amúgy is imádom), és a decemberi könyvajánlat.

Nem tudom kaptok-e ilyen jellegű leveleket is, de ezt fontosnak tartom megírni. Mert ha a MÁSOK olyan Erosz-szerű szarrá válna, én biztosan nem olvasnám, és jópáran még bizonyára. Sziasztok: Laci!

***

Kedves Laci! Köszönjük a leveled. Megpróbáljuk távol tartani magunkat és színvonalunkat az Erosz-tól. Nemcsak azért, hogy megőrizhessünk téged az olvasóink táborában, hanem azért is, mert a MÁSOK egész más szerepet tölt be a sajtópaletán. Mi kulturális és érdekvédelmi lap vagyunk és ezt komolyan is vesszük, bár a prüdség csapdájába sem szeretnénk beleesni (lásd a Valahol a szelek útján című, már-már a pornográfia határát súroló sorozatunkat).

KEDVES VAD-IDEGEN!

Tegnap találkoztunk másodikjára. Amint a buszról leszálltunk, nyomban követni kezdte, s az úttest közepén utól is értél. Farmer nadrág, kék kockás flanel ing, szőke (majdhogynem egyen)frizúra. Talán csak a magasságod lehetett valamelyest említésre méltó.

— Emlékszel rám? — kérdezted.

— Azt hiszem, nem. — volt a válasz.

Én éppen öltönyben voltam, bár az igazat megvallva, magam sem igen szeretem az öltözködéssel a figyelmet különösebben felhívni magamra. Éppen elég, hogy én olyan élesen állok szemben a tömegzűléssel.

— Honnan jössz? — kérdezted — Valamelyik buzibárból?

— Színházból. Nem látszik az öltözékemen?

— És mit láttál, ha szabad kérdeznem?

— A Nyilas Misit.

— Na, látszik a színvonal. — mondtad lefitymálva. Miért kezdte ki múltkor a barátommal?

— Biztos, mert nem tetszett.

— Nem tetszett?

— Biztos nem, ha egyszer kikezdtem veled.

— Szóval tetszett. Azt tudod, hogy az emberek nem szeretik a buzikat?

— Tudom — feleltem, s magamban még hozzátettem: jó lenne viszont tudni azt is, te kiket értesz emberek alatt. Bizonyos, hogy csak a nem buzikat, sőt, még az is könnyen meglehet, hogy közülük sem mindenkit. Mindegy.

— Tudod, hogy azóta keresünk?

— Honnan tudnám?

— Utáljuk a buzikat, nagyon hajtjuk őket...Szóval erre laksz. Azt tudod, hogy ennek még lesz következménye?

— Meg akarsz verni?

— Lenne valami értelme?

— Egyébként a családom tudja. Csak, hogy tudd!

— Aztán még egyszer össze ne akadjak veled, mert akkor már nem úszod meg ennyire könnyen.

— Miért? Te szerinted merre kellene hazajárnom?

— Hátulról, a másik busszal.

— Persze, a „kertek alatt”?!

— Azt tudod, hogy meg is verhetnék?

— Tudom.

— Mi az, nem is védekeznél?

— Minek? A többség úgyis melletted áll.

Hát ennyi volt, s aztán részéről a barátinak csak kevésbé nevezhető háttáborral az ügyet (egyelőre) lezártad. Azért egy kicsit mégis büszke vagyok ám magamra (ha nincs is ró túl sok okom). Az évek során annyit úgy látszik már megtanultam, hogy hogyan tartsam fenn nyugalomat, vagy annak legalábbis külső látszatát egy ilyen, kellemesnek aztán végképp nem nevezhető helyzetben. Magam is meglepődtem, hogy egész idő alatt a hangom csak egyszer kicsit meg egy kissé, amikor családom felől faggatóztál. S komolyabb hazugságban is talán csak egyszer maradtam előttem, mikor afféle érdeklődteél:

— Volt-e már, hogy seggbe kúrtál valakit, vagy valaki seggbe kúrt téged?

Tudom, heteróknak ez a legkényesebb pontjuk, s szinte gondolkodás nélkül rávágtam, hogy nem.

— Akkor te nem is vagy buzi.

Hát látod, mind közül ezzel a kijelentéssel leptél meg a legjobban. Bizony isten azt sem tudtam hirtelen, hogy egy szakmabeli ilyen vádra mit is felelne. Végül csak visszakérdeztem:

— Miért, te kiket tartasz buzinak?

Mire a világ legtermészetesebb hangján ezt feleltem:

— Hát akit seggbe kúrnak és aki seggbe kúr.

Nocsak, te aztán tudsz mindent. Büszke lehetsz magadra.

Sza.Zo.

A NAGYVILÁGBÓL

White party

A november végi hálaadó ünnep hagyományai közé, a pulykasült mellé lassan egy meleg rendezvény is felsorakozik. Ez az úgynevezett white party, ami arról kapta a nevét, hogy a résztvevők fehér ruhát viselnek. Tavaly Miami Beach-ben tartották a partyt, amin négyezer ember vett részt. Az összejeövetel célja, hogy a befolyt összeggel támogassák az amerikai AIDS-szervezeteket.

Már a belépő is lényegesen magasabb a megszokottnál: 50 dollárba kerül egy jegy, mégsem ez adja a bevétel legnagyobb részét. Ezekben a rendezvényeken kalapács alá kerül sok híres, népszerű színművész, politikus kisebb-nagyobb értékű személyes holmija, emléktárgya. Tavaly például Liz Taylor szárfittott virágcsokra 500 dollárért talált gazdára.

A party egyik résztvevője így nyilatkozott lapunknak: „Az ember annyi minden butaságra szórja el a pénzét. Itt legalább tudom, hogy fontos dolgokra fordítják és emellett még jól is érzem magam”.

Mit húzzanak fel?

Egy holland kereskedelmi csoport tesztelte a brazil, indonéz és thaiföldi kondomokat – ezek az országok a hollandok kedvenc úticéljai – és az utazóknak azt javasolják, ne használják az ott gyártott gumikat, mert nagyon gyengék. Inkább a hazai „Duo” óvszer használatára biztatnak mindenkint.

Amerikai egyházak

Az Amerikai Egyházak Országos Tanácsa (NCC) megtagadta a megfigyelői státust a homoszexuális egyházak tömörülésétől. „Könnyebb bejutni a menyországba, mint az NCC-be” – mondta a homoszexuális egyházak szóvivője. A mintegy 30 ezer főt tömörítő Universal Fellowship of Metropolitan Community Churches (UFMCC) korábban teljes jogú tagságot nyújtott, de azt (is) elutasították, ezután kérte a megfigyelői státust. A szövetség megoszlása ugyanakkor arra utal, hogy az amerikai egyházak nem egyöntetűen ellenségesek a homoszexuálisokkal szemben: az NCC testületének ugyanis majdnem a fele (81 igen a 90 nem szavazat mellett) támogatta az UFMCC felvételét.

LAPZÁRTA

Kedves szerzőink!
Emlékeztetjük:
Lapzártnak mindig 10-én,
és nem két, nem három
és nem tíz nappal később van.

India és az AIDS

Csuracsandpur városban (Manipur állam) egy evangélikus egyházi kezelésben lévő „rehabilitációs” központban 85 páciens kezelnek (?)

A páciensek itt éjjel-nappal láncra vannak verve. Lábuikat és kezüket megbilincseltek, hogy ne tudjanak megszökni. Semmiféle gyógykezelésben nem részesülnek kivéve az imát és a számtalan Biblia-másolatot. Az itt fekvők egyikénél sem jelentkezett az AIDS, csupán pozitív lett a vérvizsgálatuk eredménye. Az intézet illetékesei azt mondják, attól tartanak, hogy a páciensek esetleg megszöknek, visszatérnek a kábítószerhez, nem biztonságos szexet gyakorolnak és tovább terjesztik a betegséget. Ezért vannak bilincsebe verve.

India-szerre vannak kis és nagy csuracsandpurok, melyekben HIV-pozitív férfiakat és nőket tartanak fogva, miközben megtagadják tőlük a kezelést. Kifejlődött AIDS-től szenvedő emberek halnak meg, mert megvonják tőlük bármiféle gyógykezelést.

Az egyik újdélhi kórház falára – és helyenként utcai hirdetőtáblákra is – „AIDS miatt körözött” emberek fényképeit függesztették ki. Az országban teljesen hisztérikus és irracionális módon reagálnak a betegségre, HIV-pozitív emberek gyógykezelését a kórházakban következetesen megtagadják (Bombayban 30 vesebetegétől tagadták meg a dialízist emiatt), az AIDS-eket közönséges bűnözőnek tekintik, nem megoldott a vérkészítmények fertőtlenítése, nincsenek névtelen szűrőállomások.

ZÁRT BORÍTÉKBAN

Akik a MÁSOK-at szerkesztőségünk postacímén rendelik meg, azoknak a lapot zárt borítékban küldjük el. Feladót – és így természetesen az újság címét sem – tüntetjük fel a borítékon.

A megrendelés módját, a jobb oldali hasámban, a MÁSOK embléma fölötti kövér betűkkel szedett részben írtuk le.

A MÁSOK MEGVÁSÁROLHATÓ:

BUDAPESTEN: a Mystery bárban (V., Nagysándor József utca 3.), Darling bárban (V., Szép utca 1.), Angyal bárban (V., Semmelweis Gerliczy utca sark), Arizona mulatóban (VI., Nagymező utca 24.), Why not klubban (IV., Deák Ferenc u. 17.)

A Szent István körút és a Sallai Imre utca sarkán, a posta előtti könyvtárhoz, ezentúl a szexshopok is árusítják útleveleket, a VII., Dob utca 17-ben), az V., Károly körút 14-ben és a Homeros egyesület irodájában, (Bp., I., Jégyverem utca 6. I. 6.).

Az Intim Lapúzet és Videotéka, amelyek a VII. kerületi Dob utca 17-ben lévő szexshopot üzemelteti, a Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruházában, az Erősz Szexshop; továbbá a VIII. kerületi Rákóczi út 69. szám alatt, közel a Keleti pályaudvarhoz, a Vénusz Lapúzet-CD Centerben is árusítja a MÁSOK-at. A cégnek van még egy Intim Csomagküldő Szolgálat is, ennek címe: 1367 Budapest, Pf. 26. Nem csak a Dob utcai üzletükben, hanem a felsorolt többi helyen is kapható a MÁSOK aktuális számain kívül az eddig megjelent lapjaink teljes sorozata.

Budapesttől húsz nagyobb utcai újságárusító helyen is kapható a MÁSOK: Párizsi udvar, Váci u. 10., Petőfi S. u. 17., Klyó u. akulidró, Déli pu. lapúzet, Marx tér üzlet, Baross tér üzlet, Skóla Áruház, Bojcsy-Zsilinszky út 76., Nagyvárud tér metró, Kálvin tér 1., Újpesti akulidró, Szabadságút 6., Batthyány tér metró, Flórián Áruház, Kispesti Centrum áruház, Szt. István krt. 25., Újpest, Tiro u. hírlapbolt, Hegedűs Gy. u. lapúzet, Mexikói út, hírlapbolt.

Kapható még a MÁSOK a Faragó & Stahorszky kiadó terjesztésében a Központi üzletükben a Veres Pálné utca 30 szám alatt, továbbá Erzsébeten a Prieszol utcában, Csepel Csillagtelepen a Vénusz utcában, Dunakeszin a benzinkúti áruházban, Albatrisán a piactéren

VIDÉKEN: BAJA, Kunfi Zs. u. 1. hírlapbolt; * BÉKÉS, Széchenyi tér 8., pavilon; * BÉKÉSCSABA, Andrássy u. 67. hírlapbolt; * DEBRECEN, Csapó utca 100. hírlapbolt; * DOMBOVÁR, Hunyadi téri hírlapbolt; * DUNAÚJVÁROS, Dózsa György utca 3. hírlapbolt; * EGER, Felner Jakab út 1. hírlapbolt; Széchenyi utca 20. hírlapbolt; * ESZTERGOM, Rákóczi tér 1. hírlapbolt; * GYÖNGYÖS, Kossuth utca 4. hírlapbolt; * GYŐR, Hermann Ottó utcai vásárcsarnok; * HATVAN, Horváth Mihály utca 5. hírlapbolt; * HÓDMEZŐVÁSÁRHELY, Andrássy utca 10-12. hírlapbolt; * KAPOSVÁR, Fő utca 23. hírlapbolt; * KECSKEMÉT, Petőfi Sándor utca 16. hírlapbolt; * KESZTHELY, Fő téri hírlapbolt; * KISKUNHALAS, Mátyás tér 4. Platán hírlapbolt; * KOMÁROM, vasútállomás; KOMLÓ postahivatali árus; * MISKOLC, Ady Endre u. Hungária biztosító, Andrássy utcai hírlapbolt, Árpád utca 2. szolgáltatóhoz, Árpád utca 46. hírlapbolt, Kiss Tóbornok utca 30. hírlapbolt, Széchenyi utca 6. hírlapbolt, Szemere utca 2. hírlapbolt, Szent György utca 23. hírlapbolt; * MOSONMAGYARÓVÁR, Kormos lakótelepi hírlapbolt; * NAGYKANIZSA, Lenin utca 1. hírlapbolt; * ÓZD, Gyűjtő utcai sark, IV. utca 7., Vasvári utca Centrum Áruház; * PÉCS, Fénypont Video Center (Rókus utca 3/A) Különleges értéke (természetesen az ott árusított újságok és videokazetták mellett), hogy 0-24 óráig, tehát éjjel-nappal nyitva tart., Főpályaudvar, Lenin téri hírlapbolt; * SALGÓTÁRJÁN, Erzsébet téri hírlapbolt; * SÁROSPATAK, MÁV utasellátó, Rákóczi u. 47., Zrínyi u. 38.; * SIÓFOK, Fő téri hírlapbolt; * SOPRON, Széchenyi téri hírlapbolt; * SZEGED, Erosz-Video, Ménesi utca 13., Kőrös utcai hírlapbolt; * SZÉKESFEHÉRVÁR, Benke Ferenc út 25/a és Fő utca 9.; * SZOLNOK, Kossuth L. utca 18. és Ságvári krt. 59. hírlapbolt; * SZOMBATHELY, posta előtti hírlapbolt, Hefele utca, Kőszegi utcai hírlapbolt; * TATABÁNYA, Ságvári E. utca 3., hírlapbolt; * VÁC, Széchenyi utcai hírlapbolt; * VESZPRÉM, Kossuth utcai hírlapbolt; * ZALAEGERSZEG, Kossuth utca 32., hírlapbolt;

Lapunk a szerkesztőség címen: (1461 Budapest, Pf. 388) is megrendelhető. Aki részszámban postautalványon fizet elő a MÁSOK egy-egy példányára, erre a címre küldje el az újság (plusz a postaköltség) árát. Továbbra is érvényes kedvezményünk: aki fél évre, vagy annál hosszabb időre fizet elő lapunkra, annak postaköltségét magunkra vállaljuk.

MÁSOK

1461 BUDAPEST, Pf. 388

HU ISSN 1215-0134

Információs, érdekvédelmi, kulturális folyóirat.
A Lambda Budapest Baráti Társaság kiadványa.
Megjelenik havonta, a G. Kiadó gondozásában.

Főszerkesztő: Takács B. Gábor

Készül:

a Faragó & Stahorszky kiadó nyomdájában.

